

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL Bu Gazete Senin...

Kıbrıs'ta

SOSYALİST GERÇEK

Siyasi Gazete

Ocak 2005, Yıl 8 Sayı: 139 - Fiyatı: 750,000 TL-75 YKr (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

REJİMDEN BESLENENLER, REJİME KARŞI MÜCADELE EDEMEZLER

- Bu rejimi değiştirmek için, kılını kıpırdatmayan siyasetler halktan nasıl oy isteyecekler?
- "İki Ankara var" diyerek halkın kafasını karıştırmak isteyenler halktan nasıl oy isteyecekler?
- Kafasına bomba yiyip "ben bu süreci Ankara ile götüreceğim" diyenler halktan nasıl oy isteyecekler?
- Koltuk uğruna bir günde politik olarak fııldak gibi dönenler halktan nasıl oy isteyecekler?
- Kuzey Kıbrıs'ı yağmalayan, sahillerimizi parselleyen, çevremizi, doğamızı yaşanmaz kılanlar halktan nasıl oy isteyecekler?
- Yeni vatandaşlıkların kapısını açarak demografik yapıya son darbeyi indirenler halktan nasıl oy isteyecekler?

**SOSYALİST
GENÇLİK EKİ
GAZETENİZİN
ORTASINDADIR**

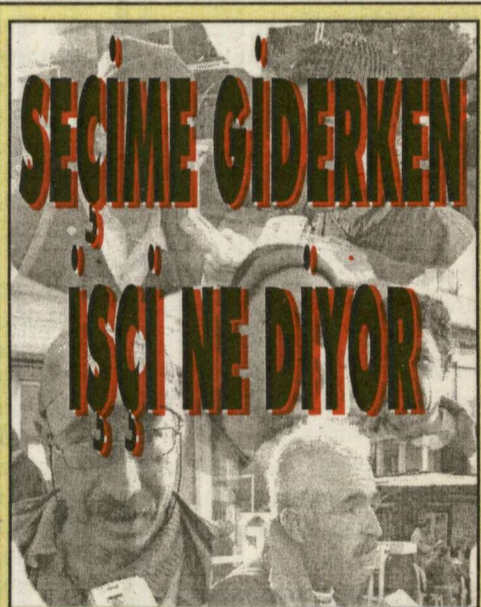
Başyazı

İşgal Hukuku Gölgesindeki Seçimler

Kuzey Kıbrıs'ın maşallahı var. Neredeyse bir yıl dolmadan yine parlamento seçimleri yapılıyor. Dıştan bakıldığında neredeyse dünya bizim "demokrasinin beşiği" olduğumuzu ilan edecek.

Öyle ya, sık sık halkın iradesine başvuruluyor. "O zaman demokrasi tıkırında işliyor". Partilerimiz de halka giderek "yönetme" yetkisi istiyor. (...)

Devamı Sayfa 2'de

Sayfa 5 ve 6'da

Dünyadan Haberler

- Fransa'da Grevler Dalgası
- Türkiye'de İşçi Eylemleri
- İngiliz Emperyalizminin İnsan Hakları

Sayfa 5'te

Neler Oluyor Neler?

Londra Mektubu Ahmet Önal	Sayfa 3'te
Nazlıca Nazlı Şahin	Sayfa 4'te
Parka Ziya Çelik	Sayfa 6'da
Görüş Ali Yalçınay	Sayfa 7'de
Okuyucu Mektubu Arda Yağmur	Sayfa 10'da
Kavgamız Yusuf Alkm	Sayfa 10'da
	Sayfa 11'de

ÖNÜNE GELEN TÜRKİYE'YE GİDİYOR

Seçimlere kısa bir süre kala, siyasilerin Türkiye ziyaretleri de sıklaştı.

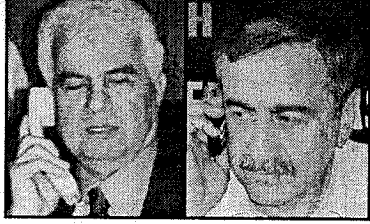
Talat ve Serdar Denktaş'tan sonra, şimdi de Akıncı ile Eroğlu TC'yi "ziyaret edecekler".

Eminiz ki, Kıbrıs sorununun çözümüne dönük, "yararlı" ve defici proaktif görüşmeler yapacaklardır.

Kıbrıslı Türklerin "evet"inin ödül-süz kalmaması gerektiğini savunacaklardır.

Akıncı bir yandan "sıcak sıcak proaktif siyaset muhterem anavatanım" diye bağıırken, Eroğlu da "şükran ya anavatan" nidasıyla TC başbakanlığının Kasımpaşa' inletecektir.

Sizce TC'ye "görüşmelere" gidenlerden hangisi TC

başbakanına, hem de "kendi kümesinde" TC'nin işgalci bir devlet olduğunu ve pilisini pirtisini toplayıp Kıbrıs'tan defolmasını, Kıbrıs halkının artık işgale tahammülünün kalmadığını, yıllardır anavatan diye diye asker postası altında halkı inim inim inlettiklerini söyleyebilir?

Hiçbiri!

Ne diye gidiyorlar o zaman köşklere? Ankara'nın taşına, gözlerinin yaşına mı bakıp gelecekler adaya?

Vallahi Ankara adamın gözüne de yaşına da bakmaz!

Sizin gibileri nasıl parmağında oynatıyor sanıyor-sunuz...

İşgalciden hesap sormayanlar, bizlerin vekilleri olamazlar.

KENDİLERİ YETMEDİ ŞİMDİ DE HANIMLARI!

Geçtiğimiz hafta, Lefkoşa Dr. Burhan Nalbantoğlu Devlet Hastahanesi'nde Tıp-İş, KTAMS, Kamu-İş ve Sağlık-Sen'in önderliğinde 2 saatlik uyarı grevine neden olan olayda, bir subay eşi ve oğlu hastahane çalışanlarını darp etti.

Yapılan açıklamaya göre, bir bayanın komutan eşi olduğunu söyleyerek kendisine ayrıcalık tanınması gerektiğini belirtmesi ve daha sonra da bayanın oğlunun da karıştığı arbedede iki hastahane çalışanının darp edildiği belirtildi.

Bayanın oğlunun da tıpkı annesi gibi şiddet kullandığı ve annesinin tartıştığı hastahane çalışanına vurarak ağzı ve burnunu yaraladığı da gelen haberler arasında.

Yaşanan olay başlığımıza uymuyor mu?

İşgalci ordunun subayları, işgal ettikleri toprakların sahibiymiş gibi dolaşabiliyorsa, Kıbrıs halkı bunlar ve bunların bekçisi olduğu Türk burjuvazisi tarafından sömürülüyorsa, bu tür "sansasyonel" olayların olması da kaçınılmazdır.

Ne de olsa kendileri, Kıbrıs'ı kurtaran "kahraman

Türk ordusunun subayının" eşidir ve istediği herkesi tehdit edebilir, masaları sandalyeleri yumruklayabilir, hatta oğluna da dövürebilir.

O bir subay eşidir ki, ona ayrıcalıklı davranılmazsa, çalışanın, emekçinin "haddini bildirir".

Kim karışabilir ki onlara? Başbakanlık? Cumhurbaşkanlığı? Askeriye? Polis?

İşgal altındayız ve bunların sonuçlarına katlanıyoruz.

Yıllardır irademizi, onurumuzu, kimliğimizi, emeğimizi "garanti" altına alan (sömüren, yok eden, ezen) TC'nin işgalinin sonuçlarıdır bunlar.

"Koskoca" subay eşine hayır denilemez bu adada! Çünkü işgalcinin çıkarları herşeyin ve herkesin üstündedir!

Bu da, istediği yerde istediği gibi rezalet çıkarması için yeterlidir hanım ve de beyefendilerin!

Devam ediniz şımarıklıklarınıza, devam ediniz Kıbrıs halkını yok saymaya...

Günü geldiğinde Kıbrıs halkı bu sorunu da çözmesini bilir.

ÇOK ÖZEL ÖZELLEŞTİRMELER

Kıbrıs Türk Hava Yolları (KTHY)'nin KKTC'ye ait %50'lik hisselerinin %26'sı, KKTC'nin TC'de kurduğu Ada Havacılık'a devredildi. Bu girişimle birlikte TC ile KKTC'nin ortaklığına dayanan KTHY'nin tüm hisseleriyle birlikte KKTC'ye devrinin de böylece önünün açılmış olduğu söyleniyor.

Öncelikle insanın aklına, "bağımsız bir devletin" havayollarının nasıl başka bir devlete ait olduğu sorusu takılıyor.

Bağımsız devlet, devlet malı vs. konuların uydurmadan ibaret olduğu gerçeğini aklımıza getirdiğimizde, bunun yanıtı kolayca ortaya çıkıyor.

İyi de, insanın aklına bir soru daha takılıyor;

KKTC'nin %26 hissesini devrettiği Ada Havacılık kime aittir? TAK'ın açıklamasına göre Ada Havacılık Turizm Fonu ile devlet bankalarına aittir. Ahmet Uzuna soruyoruz: Ada Havacılık'ta hisseleri olan devlet bankaları hangi bankalardır? Turizm fonu kime aittir? Yönetim kurulunda kimler vardır.

Ve bir soru daha;

KKTC, hisselerin tamamını da alsın, bu hisseler ne olacak?

Bakınız Maliye Bakanı Ahmet Uzun bu soruya nasıl yanıt veriyor;

"Hisselerin Ada Havacılık tarafından alınmasının ardından KTHY hızla özelleştirilecek".

Bu özelleştirmelerin nasıl yapıldığını bilmeyen mi var? Halka satış ayakları altında devlet işletmeleri çok düşük fiyatlara satılığa çıkarılıyor. Az parası olan az hisse, çok parası olan da çok hisse alıyor. Daha sonra üç beş ay içerisinde ellerinde hisseleri az olanlar şu veya bu şekilde satmaya zorlanıyor. Nasıl mı? Hisselerin değerleri borsada düşürülerek küçük hissedarlara korku salınıyor. Ve küçük hissedarlar da

"azıcık paramı da kaybetmeyim" kaygısıyla hisselerini satar. Ve bir yıl sonra bu kurumların hissedarlarına bakıldığında üç beş banka ya da bireyin kontrolüne geçtiği rahatça görülüyor. Ahmet Uzun "kişilerin değil de örgütlerin ortak olmasını" söylese de bu gerçeği ortadan kaldıramaz. Özel şirketler ancak böyle çalışır.

Devam edelim,

Diyelim ki Ahmet Uzun'un istediği gibi Otelciler Birliği, seyahat acentaları gibi örgütler de bu hisseleri satın almış olsun. İyi de bu kurumların üyeleri kimlerden oluşuyor? KTHY bir kişi değil de 10 kişi almış veya bir zengin değil de 10 zengin almış ne farkeder? Bunun da ötesinde Otelciler Birliği üyelerinin kaçta kaç Kıbrıslı kaçta kaç yabancı uyruklu? Kuzey Kıbrıs'ta büyük otellerin sahipleri Kıbrıslı mı yoksa yabancı mı?

CTP'li Ahmet Uzun kelime oyunu yapıyor. KTHY'nin bir kaç zenginin eline geçmesini onayladığı için bunu halktan gizlemeye çalışıyor. İşçinin emekçinin

hakkını savunduğunu söyleyen CTP, KTHY'de bu anlaşmaya vararak kamu kuruluşlarının da özelleştirilmesine karşı durmayacağını açıkça gösteriyor.

Sırada neler var ki? Elektrik kurumu, telekomünikasyon dairesi, Vakıflar bankası vs. haa Türkiyeli cep telefon firmalarının telekomünikasyon dairesine talip olduğunu da duyduk. Acaba buna CTP ne der?

Yine insanın aklına takılıyor; Ahmet Uzun, CTP'li değil mi? Evet öyle... CTP sosyalist mi? Öyle olduğunu söylüyor.

Peki bu CTP, iktidarın "büyük ortağı" değil mi? Aynen öyle... Neden özelleştirmeyi savunuyor peki CTP?

Hisseleri, kişiler değil de örgütlerin alması taraftarı olması mı CTP'nin solculuğuna zarar getirmiyor, yoksa sosyalistler bu vakitten sonra (hazır Sovyetler de yıkıldı değil mi ama) özelleştirmeyi mi savunmalı?

Başyazı

İşgal Hukuku Gölgesindeki Seçimler

Kuzey Kıbrıs'ın maşallahı var. Neredeyse bir yıl dolmadan yine parlamento seçimleri yapılıyor. Dıştan bakıldığında neredeyse dünya bizim "demokrasinin beşiği" olduğumuzu ilan edecek.

Öyle ya, sık sık halkın iradesine başvuruluyor. "O zaman demokrasi tıkırında işliyor". Partilerimiz de halka giderek "yönetme" yetkisi istiyor.

Bu senaryo bu coğrafyada yıllardır başvurulan ve aldattıcı olan bir senaryodur. Birakin dünyayı aldatmalarını, içeride de halkın bu senaryoyu kanıksaması için her yola başvuruldu.

Oysa yaşananlar işgal hukuku gölgesindeki seçimlerdir. Bu seçimlerde belirleyici güç Kıbrıs Türk Halkı değildir. Bu seçimlerde belirleyici güç TC devletidir. TC devleti ihtiyaç duyduğu politikaları bu coğrafyada hayata geçirebilmek için 50 yıldan fazladır ciddi olarak çalışmaktadır. Son 30 yılda da bunun çok somut adımlarını atmıştır.

Kuzey Kıbrıs'a neredeyse yerli halkın sayısı kadar "kolon" yığılmıştır. Bu kolonlara "vatan-daşlık" verilerek seçimlerde iradenin oluşmasında etkin rol almaları sağlanmıştır. Yine bu kolonlara "mülkiyet" verilerek onların halk muhalefetinin yanına geçmemeleri güvence altına alınmıştır.

1976 dan itibaren ülkeye getirilen göçmen nüfusa Rum evleri, bahçeleri, dükkanları tarlaları vs. verilmiş ve 1994'den itibaren de bu mallara fiilen tapu verilerek bu taşınmazların satışı imkanı tanınmıştır.

Kolonlar üzerinden TC'nin yarattığı baskı yetmezmiş gibi 35-40 bini aşkın askeri güçle de ülke garnizona çevrilmiştir. Faili meçhul cinayetler, bombalamalar 30 yılda halk üzerinde terörize ortam yaratmıştır.

İşte Kıbrıs'ın kuzeyindeki manzara içinde seçimler senaryosunun durumu budur. Bu manzara içinde TC devletinin "oluru" olmadan seçim kazanmak ve hükümet olmak mümkün mü? Bölge bölge yerleştirilen kolonların bilinen gerekçelerle TC elçiliği ve askeri güçlerin emri dışında hareket etmesi mümkün mü? Mümkündür diyenler seçim sonuçlarına köy köy bakmalıdır.

Bu olgular ışığında Kıbrıs'ın kuzeyinde seçimlerle mevzi kazanmanın şartları ortada iken sosyalistler ne yapmalı? Bilinen en gerçekçi tavır, TC'nin kolonizasyon siyasetine karşı, TC'nin mülkiyet siyasetine karşı, TC'nin askeri güç gösterimine karşı kararlı örgütsel tavır sergilenmelidir. TC'den getirilen ve bilinen amaçlar için kullanılan yığınların iradeye dönük kullandıkları "vatandaşlık" olgusu sorgulanmalı. İşgal hukukunun yarattığı ve dönüp onu beslediği "mülkiyet" olgusu cesurca sorgulanmalı. Bunlar yapılmadan işgal hukuku ile ve onun saldırı mekanizmaları ile mücadele edeceğim demek gerçekçilikten uzak bir ütopya olur.

TC'den getirilen-yığınların temel insan hakları (barınma, çalışma, sağlık, eğitim, sendikal örgütlenme) sosyalistlerce sonuna kadar savunulmalı. Bu doğru tavır göçmenleri bu ülkenin mücadelesine daha çok yaklaştırır. Bu doğru tavır göçmenleri geldikleri ülkenin kolonci anlayışına karşı daha kolay karşı durmalarını sağlar. Ve bu tavır, kolonicilerin ve yerli işbirlikçilerinin "ırkçı, şoven-bölücü" faaliyetlerinin de önünü keser.

Sosyalistler, bu temel vurguları rehber ederek seçimlerde taraf olmalı. Soyut ve etkisiz bir tavır olan (bu gün için) "boykot" anlayışının "ruhu kurtarma" olduğunu söylemelidirler.

Yukarıda ortaya konan gerçekleri gözardı ederek seçimlere giren ve halka umut dağıtan "söl" partiler, sosyal demokrat partiler 30 yıldır ya yedikleri tokattan bıkmadılar ya da işgal hukukunun ayırdığı paya fit gittiler. Belki de her ikisi de etkili olmuştur.

Sonuç olarak yeniden halkın gündemine gelen seçimlerde TC'nin konumunu, tüm garantörlerin konumunu, askeri güçlerin ve üslerin konumunu sorgulamayan, reddetmeyen partiler sosyalistlerin desteğini alamazlar. Yaşanan gerçekleri gören halk muhalefetinden de oy alamazlar. O zaman şimdi düşünme sırası onlarda.

Neler oluyor neler?

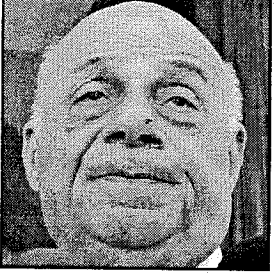
DENKTAŞ SIRRINI SÖYLEDİ

Denktaş bu sefer niye seçilmemiş Cumhurbaşkanlığına aday olmadığını izahını yaptı.

Meğersem devletteki herkesin ettiği yemine sadık kalması gerekmiş.

Tabii, o zaman Denktaş aday olmaz!

DENKTAŞ'I ADAYLIKTAN GERİ KOYAN YEMİNİ AÇIKLIYORUZ

"Devletin varlığını ve bağımsızlığını, yurdun ve halkın bölünmez bütünlüğünü, halkın kayıtsız şartsız egemenliğini

koruyacağıma; hukukun üstünlüğüne, demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti ve Atatürk ilkelerine bağlı kalacağıma; halkımın refah ve mutluluğu için çalışacağıma; her yurttaşın insan haklarından ve temel hak ve özgürlüklerden yararlanmasını ülküsünden ve temel hak ve özgürlüklerden yararlanmasını ülküsünden ve Anayasaya bağlılıktan ayrılmayacağıma; namusum ve şerefim üzerine and içerim."

1. DEVLET: varlığı ve bağımsızlığı korunacak devlet nerede? 1960'daki devlet bağımlıydı, bugünkü KC bağımlı, bugünkü KKTC bağımlı ki ne bağımlı! Hangi devletin varlığı ve bağımsızlığı korunacak? Nerede o bağımsızlığı koruyacağımız bağımsız devlet demezler mi adama? Kim uyabilir bu yemine? Sorun, olmayan devlet bağımsızlığını korumak değil, bağımsız devletimizi oluşturmak sorunudur!

2. HALKIN EGEMENLİĞİ: Hangi halk? Hangi halkın egemenliğini koruyacağız? Hangi halkın hangi egemenliği koruyacağız? 1960'da ayaklar altına alınan tüm Kıbrıslıların egemenliğini mi? Bugünkü KC'nin ayaklar altına aldığı, bugünkü garantörlerin ayaklar altına aldığı egemenliği mi? Yoksa 1974 sonrası Kuzey'de çok yönlü ayaklar altına alınan Kıbrıslılar ve Kıbrıslı Türklerin egemenliğini mi? Garantörler artı generaller artı koloni valilerinin egemenliği bir şey halkın egemenliği başka bir şeydir! Kim uyabilir bu yemine? Sorun var olan halk egemenliğini koruma yemini etmek değil, sorun olmayan halk egemenliğini kurmak sorunudur!

3. ATATÜRK İLKELERİ: Bu ilkelerin burjuva karakterini, ve işçi düşmanı karakterini bir kenara bıraksak bile, adama sorarlar, kim uyuyor o ilkelere diye? Yurtta sulh, cihanda sulh? Uyun bakalım? Niye garantör oluyor Türkiye Kıbrıs'a Dünya'da sulh isterse? Balkanlar'a, Afganistan'a niye asker gönderiyor? Irak'ta asker bulunduruyor! Çeçenistan'a silahlı dinci gençleri gönderiyor? Niye katlediyorlar sendika önderlerini Türkiye'de yurtta sulh isterse? Niye Kürtlerin barış çağrılarında savaşa cevap veriyorlar yurtta sulh isterse? Hakkını arayan işçinin üstüne asker, jandarma, polis ve de sivil faşoları sürüyorlar yurtta sulh isterse? Nerede kaldı Atatürk

ilkeleri? Sen bir uy, sonra iste ki başkası da uysun. Yurtta sulh, cihanda sulh ilkesine uymak mı istiyorsun? Niye yazmıyorsun anayasana şunu: Başka ülkelere ve milletlere karşı savaş yapmak, savaş propagandası yapmak insanlık düşmanı suçtur. Köylü milletin efendisiymiş! Hanginiz durursunuz hazır olda köylülerimizin önünde? IMF gelince başka ama, el pençe divan, zenginler gelince başka ama. Siz uyun o ilkelere biz de uyarız onlara meraklanmayın siz! İş sadece ilke işi değil ki. Biraz da yorum işi!

4. HALKIMIN REFAHI VE MUTLULUĞU İÇİN ÇALIŞACAĞIM: Nasıl yapacaklar bunu? İşçilere sendika kurduymayarak? Kaçak işçileri ilkelere kadar sömürerek? Kuzey'deki işçiyi Güney'e gönderip, Kuzey'deki kaçakların sömürülmesi gibi bu sefer de onların Güney'de kaçak olarak sömürülmesini örgütleyerek? Patronları ihya edip, işçileri yerin dibine geçirerek? Petrol ve araba ekonomisinde yer alıp, halkı zehirleyip trafik kazalarında kırdırarak? Dünya tefecileri IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü vb'ye ülkeyi ve halkı peşkeş çekerek? Halkın evlatlarını savaşlarda kırdırarak? Amerikan, İngiliz, AB canavarlarına uşaklık ederek? Siz uyun o ilkeye biz de uyarız ona meraklanmayın siz! İş sadece ilke işi değil ki. Biraz da yorum işi.

5. TEMEL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER: Nedir bunlar? İliklerine kadar sömürülme özgürlüğü mü? Topraklarından sürülme özgürlüğü mü? Başka bir milletten diye başka insanlarla bir arada, barış sevgi ve dayanışma içinde yaşayamamak özgürlüğü mü? İşten atılma korkusuyla sendika bile kurmama özgürlüğü mü? Kahrolsun Amerikan, İngiliz, AB uşakları dediğinde öldürülme özgürlüğü mü? Çocuğuna okul parası bulamama, çocuğunun sağlığını garantileyememe özgürlüğü mü? Nedir bunlar gerçek yaşamda? Siz uyun o ilkeye biz de uyarız ona meraklanmayın siz! İş sadece ilke işi değil ki. Biraz da yorum işi.

Gerçekçi olalım. Doğru oturup doğru kalkalım. Tüm zaafalarına rağmen, bu yeminini edip de bugünün burjuva dünyasında bu yemine uyabilecek adamı daha analar doğurmadı, bu yemine bile sadık kalamaz kimsecikler bu düzende! Yani düzenin başındakilerden sonundakilerine kadar hiçbiride yeminine (hem de bu yemine) sadık kalamaz bu düzende.

"Halkıma ve dolayısıyla tüm insanlığa zarar verici hiçbir şey yapmayacağıma, halkıma ve insanlığa zarar verenlere karşı mücadele edeceğime NAMUSUM VE ŞEREFİM ÜZERİNE AND İÇERİM!"

Gelin andımız bu olsun. Gelin bu andı hayata geçirmek için ülkemizde ve dünyada emperyalizmi yerle bir edelim! Gelin işimiz ve sözümüz bir olsun. Gelin burjuvazinin yalan dolan ve sahtekarlık düzenini yerle bir edelim.

Burjuva siyasetçisi olup da iki yüzlü

olmamak imkansızdır. Halka verilen sözü tutmak imkansızdır. Gelin bu duruma bir son verelim! Bunun yolu komünizmden geçer! Halkına karşı verdiği söz ve yaptığı iş ancak bu şekilde bir ve aynı olabilir!

VOLKAN YİNE COŞTU!

Yunanistan Lozan

Anlaşmasına dayanarak 'İSKEÇE TÜRK BİRLİĞİ'ni, kendine TÜRK dediği için ret etmiş. AB de bunu kabullenmiş! Vay bu nasıl olurmuş!

Yahu siz ne yapmaya çalışıyorsunuz? TC size fena kızacak. Bilmiyor musunuz siz TC'nin aynı Lozan Anlaşması'nı kullanarak azınlık ulusları yok saydığını? Yani bu noktada Yunanistan'la TC'nin çıkar birliği içinde olduğunu? Vallahi siz o 'KÜRT' leri de geçtiniz bölücülükte. Haddinizi bilin haddinizi. Size ihtiyaç olduğunda ve size denildiği kadarıyla konuşun, yoksa ne dediğinizi bilmeyip bir çuval inciri berbat ediyorsunuz!!!

Ha bu arada, İstanbul Rumlarının mallarını geri isterse 1956'da sürülen İstanbul Rumları, sizin bu olur olmaz laflarınız yüzünden, hadi onlar İskeçe Türkü, onların hakkı onlara, bizimki de bize derse ne olacak? Alıştınız vallahi hep bana hep bana. Adam biraz da Anasını düşünür yahu! Beyoğlu'nda, Adalar'da, Boğaz'da onca malı geri verdireceksiniz! Rumlarda geri gelecekler mallarına oturmaya. Olmaz ki, bu kadar düşüncesizlik olmaz ki!

VOLKAN HEPTEN DAĞITTI

İki devletli çözüm istemiş Volkan. Bunu elde etmenin planını ortaya koydu.

Hodri meydan! Barışçıl bir şekilde anlaşın ve bölüşün. İki devlet kurulsun. Hadi...Yapın da görelim! Bizim bu konuda tek itirazımız İngiliz üsleri, NATO ve AB silahlı güçleri konusunda. Volkancı çooook yurtsever, çooook emperyalizm düşmanı yazarlar ne hikmetse İngiliz üslerine dokunmuyor. İngiliz'in sınırimızda ve de tabii ki bizim

topraklarda üs sahibi olmasına bir lafları yok, sadece o mu, iki tarafın 'Ana'sı da NATO'cu ve de AB silahlı güçlerinin parçası ya, bizi de aynı yapıyorlar. Biz bunlara karşıyız. Ayıp diye bir şey var, ne işi var İngiliz'in bizim adamızda? Bu ne biçim bağımsızlık? Ne NATO üyeliği? Amerikan'a ve İngiliz'e ve de AB'li Fransız'a, Alman'a asker mi edeceksiniz bizi? Vatan haini yani?

İyi ama son otuz yıldır ne vardı bu memlekette? Volkancı yazarlara göre iki devlet. Onca insan göç ettirildi, ada pratik olarak ikiye bölündü ve bu herkesin malumu NATO'nun işi. Onun ürünü.

O zaman Volkan yazarları niye soruyorlar bu var olan durum niye bir türlü uluslararası kanun çerçevesinde kabul görüp de, bu sorun bu emperyalist oldu bittiyle bir türlü sonuçlandırılm

maz? İngiliz'i bu nedenle unutuyor Volkan yazarı. Biliyor ki İngiliz emperyalizmi, NATO böyle bir çözümün resmileşmesini kabullenmez. İyi ama iki tarafın anası da NATO'cu. Kendisi de NATO'cu; bizi iki devletli olarak NATO'ya açıktan pazarlamak istiyor, tıpkı bugünkü KC hükümeti gibi! Açıktan diyoruz, çünkü gizliden gizliye zaten NATO'ya, İngiliz'e pazarlanmış vaziyetteyiz, bütün bu işler onların isteğine uyularak yapıldı. Hem onlara uyacaksınız, onların bir dediğini iki etmeyeceksin (Kuzey'dekiler de, Güney'dekiler de) hem de iki devletli çözüm olur diyeceksin. Yalan!

Ne iki devletli, ne de tek devletli çözemeyiniz siz bu işi. Burjuvaların dünyasında kalırsa çözülmez bu iş. Hadi savaşız iki devletli çözümler. Çözün de görelim! Kim önlüyordu? Yunanistan NATO üyesi, komünizm düşmanı, Türkiye NATO üyesi, Komünizm düşmanı, İngiltere NATO üyesi, Komünizm düşmanı! Kuzey'deki anavatancılarının hepsi aynen! Volkancılar aynen. Biz komünistler mi yapmayın dedik size, bizi dikkate aldığınız için mi yapmadınız? Hayır. Burjuvaların dünyasında uluslara rahat yok. Hele hele küçük uluslara hiç rahat yok! NATO'yu yıkmayı, AB silahlı güçlerini yıkmayı, Anavatanları NATO ve AB'nin silahlı güçlerinden koparıp, IMF'nin ağından kurtarıp bağımsızlaştırmayı başaramazsak, yani onları gerçekten Anavatan haline getiremezsek, onlar İngilizlerle, Amerikanlarla, Fransızlarla, Almanlarla birlikte bize karşı emperyalistçe davranmaya devam ederse, bize rahat yüzü görmek, bile bağımsızlık ve Rum kardeşlerimiz ile birlikte barışçıl bir hayat yasak! Burjuvalar emperyalisttir. Hem kendi halklarını hem de küçük ve güçsüz ulusları kullanırlar, ezerler. Onlara bağımsızlık vermezler.

Hem sonra, bir avuç Kıbrıslı Türk'e bağımsız devlet verdirirse TC, yirmi milyon Kürt'ü ne yapacak?

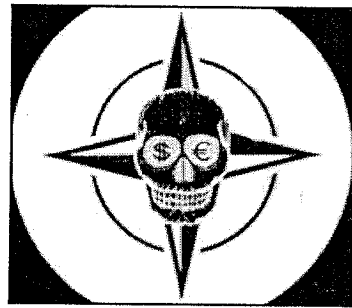
Volkancılar ileri geri konuşuyorlar!

Anavatan diyorlar ama, mevcut anavatanın bağımsız bir Kıbrıslı Türk devletini kabullenemeyeceğini, böyle bir devletin uluslararası hukuk çerçevesinde kabul edilmesini zorlayamayacağını, zorlamak istemediğini, bunun onun başına Kürt

sorunu gibi başka sorunlar açacağı için bunu yapmayacağını göremiyorlar. Daha doğrusu görüyorlar da işte dostlar alışverişte görsün misali konuşuyorlar!

İki devletli çözüm olacak mı? Emperyalizmin çatısı altında ne iki devletli ne de tek devletli bir şey olacağı yoktur. Emperyalizm yenilgiye uğratılmamış, çözüm yoktur. Ne bir devletlisi, ne de iki!

Gelin emperyalizmi kovalım (siz Volkancılar bu işe Anavatanı başlatın) o zaman istersek iki devletli, istersek tek devletli, bize en uygunu neyse onu yaparız!

LONDRA MEKTUBU

A. ONAL

Oy Toplama Metotları

Kıbrıs'ın kuzeyinde seçim havası yaşanıyor. Seçime giren partiler halktan oy toplamak için bir dizi vaatlerde bulunuyor. Kimisi devlet dairelerinde iş, kimisi para, kimisi dünya ile bütünleşme, kimisi 3 Ekim 2005 tarihine kadar çözüm vaatlerinde bulunuyor. Kimisi doktorları aday göstererek doktor hasta ilişkisini kullanmaya girişti.

Kolay değil oy kaygısı... Ne de olsa bir dizi aday kariyer ve devletten beş milyar aylık alma sevdasında... Kimsesi de yaşamın gerçeğini anlatma arzusunda değil... Her aday ve parti tos pembe gelecek vaat ediyor.

İngiltere'de de seçimler Mayıs ayında oluyor. Siyasi partiler şimdiden seçim propagandasına girdiler İngiltere'de... Muhafazakar parti vergileri azaltacağı sözünü veriyor halka... Vergiler azalınca çalışanların cebine daha fazla para dolacak. 1980'li yıllarında doğrudan vergiler konusundaki tavırla seçimler kazanılırdı. Muhafazakar parti doğrudan vergileri indirerek çalışanların cebine yılda üçyüz sterlin koyuyordu. Koyuyordu da sosyal hizmetler, eğitim ve sağlık alanında da bir dizi kesintiler yapıyordu. Hem de okkalı kesintiler. Yılda üçyüz sterlin veriyordu ama altı yüz sterlin de geri alıyordu. Düşük gelirli neye uğradığını şaşırıyordu. Vergi azaltması yüksek gelirli nelerin cebine ise onbinlerce sterlin koyuyordu. Ancak kitleler doğrudan vergilerin kesildiğini görünce dolaylı vergilerin de arttığına

şahit oldular. Benzin, mazot, alkollü içkiler, eğitim, sağlık vs gibi alanlarda dolaylı vergiler de roket gibi yukarıya fırladı. Dolayısı ile bu vergi azaltma vaadi İngiltere'de pek rağbet görmedi.

Muhafazakar parti bu sefer ırkçılık kartını gündeme getirdi. İngiltere'ye gelen yabancı sayısına kota sistemi uygulayacağını açıkladı. Medya hemen buna sarıldı. İngiliz Emek Partisi'ni bu konuda zorlamaya başladı. Oy toplamak için ırkçılık kartı gündeme taşınıyor. Kim daha "yurt-sever/milliyetçi" diye...

Muhafazakar partiye oyları kaptırmamak için hükümette olan İngiliz Emek Partisi de seçim yatırımı olarak düşük gelirli ucuz ev satın alma olanağı sağlayacağını açıklıyor.

Kolay değil tabii... Yeterli oy almazsan hükümet olamazsın, milletvekili olamazsın... Ne yapıp yapıp bu kitleleri aldatmak gerekir.

İngiltere'deki siyaseti milletvekilleri mi belirler? Hayır! İngiltere'nin 20 büyük şirketi belirler!

Nasıl mı?

Bu 20 büyük şirket oluşturdukları birlik ile hükümete gerek iş, gerek finans, gerek sağlık ve eğitim yasaları konusunda, gerek savunma sanayi konusunda, gerekse diğer dallarda yasalarda neler olması gerektiğini hazırladıkları "bilirkişi" raporları ile

sunarlar. Bu işleri de ilan etmeden, kapılar arkasında yaparlar. Kendilerine yakın sendika liderlerine de "danışır" bu 20 şirketin oluşturduğu birlik... Onların da gönlünü alarak yasaların İngiliz devlet kurumları tarafından onların arzu ettiği çerçevede hazırlanmasına ön ayak olurlar. Yasalar meclise geldiğinde de ufak tefek ayarlamalar yapılarak onaylanıyor.

Ve tüm bunlar "demokrasinin beşiği" dedikleri İngiltere'de oluyor. Halka soran mı var?

Onlar da kim?

Sesli, görsel ve yazılı medya devreye sokularak bu yasalar kitlelere satılır. Ancak tüm bu girişimlere rağmen bazı yasalar sıradan kitlelerin başarılı çalışmaları sonucu kampanyalarla meclisten geri çekilmekte zorunda kalıyor. Eğer temsil ettiği bölgede kampanya başarılı ise o milletvekili bir sonraki seçimde koltuğunu korumak için geri adım atmak zorunda kalıyor. Bazıları tüm "gayretlere" rağmen koltuğunu kaybediyor.

Ancak geçirilen yasaların büyük çoğunluğu kitle muhalefeti ile karşılaşılmadığından meclisten geçiyor.

İngiltere'de bunlar olurken kuzey Kıbrıs'ta son sözü hükümet mi yoksa meclis mi söylüyor? Yakın geçmişe kadar herşey aleni yapıyordu. TC hükümeti ve Büyükelçiliği açıktan

açığa direktifler veriyordu, protokoller yapıyordu ve bu Kuzey Kıbrıs halkına dayatılıyordu. Ancak bu aleni iş yapma metodu ayyuka çıktı. İşler İngiliz sisteminin tam aynısı olmasa da ona benzer metotlarla yapılmaya başlandı. Bu günlerde TC açıktan açığa direktifleri göndermiyor. Belli kişiler üzerinden neler yapılması gerektiğini bildiriyor. TC Büyükelçisi partilere ve yazılı medya kurumlarına "nezaket" ziyareti yaparak onlara ne yapmak istediğini bildiriyor. İngiltere'dekinin tam da aynısı olmasa da sendikalara yakın kişiler çeşitli şekillerde ödüllendirilerek "ikna" ediliyorlar.

Sonuçta halkın sorunları tartışması ve çözüm üretmesi bilinçli bir şekilde engelleniyor. Halk sorunları tartışıp çözüm üretirse bugünkü rejime/statükoya ne gerek kalacak ki? Bu rejimi de değiştirecek ve rejimden beslenenler elinde bulundurdukları tüm imtiyazları kaybedecekler. Ve bu beslemeler bu imtiyazlarını kaybetmemek için her türlü çirkef yönetimleri de devreye koymaktan uzak durmuyorlar.

Oy istemeye gelen adaylara bu soruyu mutlaka sorun: "Asgari ücretle halka hizmet etmeye var mısınız?" diye... O zaman göreceğiz ne gibi vaatlerde bulunacağını ve kimin halkçı olup olmadığını...

İşçinin Günlüğü

Serkan Yavaşoğulları

Bölüm İki -Yeni yılın ikinci haftası

Sendika içerisinde aktif rol oynamayan tecrübeli yoldaşlarımıza sendikaya katılmaları, tecrübesiz olup da ezilen yoldaşlarımıza destek olmaları gerektiği belirtilince yüzler ekşir, sendikacıların çürük oldukları, işverene hizmet ettikleri ifade edilerek, böylesi sorumluluklardan sıyrılırlar. Sendika içine girip de çürük elemanları ayıklamak istememelerinin ardından yatan neden ne olabilir? Aklıma ilk gelen cevap halleri yerinde, maaşları iyi... sorunları yok. Bir de buna ek mevcut durumdan yararlanıyorlar; Bir taraftan sendikacılar, denetleme görevlileri, öbür taraftan işveren ve bunlara ek tecrübeli yoldaşlar. Bu dörtlü arasında gidip gelen yeni elemanlar. Dörtlünün aralarındaki dengeler kurulmuş, herkes yıllardan beri geliştirilmiş sınırlar arasında yerini korumakta.

Ne var ki bunlar arası ilişkiler zaman zaman incelmekte, sürtüşmeler gelişmekte.

08 Ocak 05:

Haberler sevindirici. 453 rotasından 12 şoförün çıkartılmasının ardından işlerin kızışacağını ben yazmamış mıydım? Yazdım. Şimdi de kazan kay-

namaya başladı.

İşe saat 17.00'de başlayacağım, dolayısı ile garaja 14.00'dan damladım. Bilardo odasında yoldaşlarla toplanır, onlarla hem bilardo oynarım hem siyaset bombalarım. 7-8 kişi varız bugün. Aramızda sıradan yoldaşlar dışında 3 kişi daha var, ve bu kişiler bilardo oynamaya gelmedi. İyi haberi vermeye, tartışmaya geldiler. "Duydunuz? Sendika başkanımız istifasını verecek!"

Aramızda uzun uzadıya tartıştık. Yoldaşlar "fırsat bu fırsat sendika başkanını biz seçeceğiz madem, bizim istediğimiz birisini koyalım da istediklerimizi yapsın" dedi. Mantık doğru da "peki ne istiyoruz?" sorusuna eli yüzü düzgün cevap yok. Yok, çünkü sendika ve de başkanı ne iş yapar dahi bilinmez. İşçiler sendikalardan o kadar soyutlanmış ki sendikanın ne yaptığını, başkanın ne sorumlulukları ve görevleri var bilinmez. Aslında istifa edecek olan garaj yönetim kurulu başkanımız. Yani sendika yerinde duruyor ama yoldaşlarımızda sendika çöküyor havası gelişmiş. Açıkladık yoldaşlara yönetim kurulumuzu ve çalışma alanlarını. Gene geldik soruya. Biz ne isteyeceğiz başkanımızdan? Uzun tartışmalar sonunda karara vardık. Sendika başkanımızdan temsilci talep edeceğiz. 'Shop Steward' dedikleri temsilcilerden. Her rotaya bir temsilci tayin edilmesini talep edeceğiz. Bunun

arkasında yatan 3 neden var.

1: Her rotadaki işçinin yüzünü gördüğüm, ismini bildiğim, sorunu olduğu zaman anında temasa geçip sorundan anlayabilecek bir temsiliyeti geliştirmek. Bu sayede kendisi gibi, aynı rotada şoförlük yapan birisinin temsiliyetini benimsemesi ve sendikayla yakınlık geliştirmek.

2: Kendi rotasında temsil edeceği işçilere karşı sorumluluk alan şoförlerin hem pratik olarak gelişmesi hem de sendika aracılığı ile eğitim kurslarına katılarak sendikacılık bilgilerini de geliştirmek.

3: Sendika yönetimine işçi kazandırmak. Her rotadan o rotadaki işçileri temsil eden şoförün sendika yönetimine katılmasını ve de dolayısı ile mevcut güç dengelerini alt-üst etmek.

11 Ocak 05:

Bu akşam sendika toplantısı yapılacak. Saat 18.00'da toplantı başlayacakmış. 17.30'da bilardo odasında toplanacağız ve toplantıya beraber gideceğiz. Heyecanla erken erken çıkım yola. Geldim (evden garaja araba ile 12 dakika). Tam 15.54'de bilardo odasındayım. 17.28'de Russel geldi, arkasına çok geçmedi Mo, Den, Mat ve Kem geldi. 6 kişi olduk saat da 18.00, aşağıdaki toplantı odasından Jacke geldi toplantı 19.00'da başlayacakmış. Çünkü yönetim kurulu ilk kendi arasında kapalı toplantı

yapacakmış. Son toplantıda iki kişiydik bizi kovdular, toplantılarını kendi aralarında yaptılar. Şimdi 6 kişi olduk. Eşşecik gibi açık toplantı yapmak zorunda kalıyorlar. Bu toplantıyı da yapmasalar bir sonraki toplantıya 22 kişi...

Neyse,

Toplantı bir saat geç başladı. Katılım güzel. 7 onlardan 8 bizden (Lez ve Mike sonradan katıldı). Sıradan işler yapıldı, (ki bunlar sözde kapalı toplantıda yapılacak), şikayetler iletildi, falan-filan. Toplantı sonunda Başkan istifasını verdi ve anında kabul edildi. Teşekkürler ve temenniler dilendi. Yeni başkan adaylıklarının bir sonraki toplantıya kadar kabul edileceği belirtildi. Başkan "en az iki toplantı yapılana kadar adaylıkların kabul edilmesi gerekir" dediyse de koca üçlü (sekreter, muhasip ve sendika temsilcisi) "bir sonraki toplantıya kadar adaylıklar gelirse kabul edilecek" dedi. Aslında başkan haklı. Seçimin bir an önce olmasını istediğimden ben de sesimi çıkartmadım. Bir de kendimi kavganın ortasına koyacağıma kenarda durayım da görevim istedim bu koçlar nasıl çözer sorunlarını. Başkan tekrarladı "ikinci toplantıya kadar adaylıklar kabul edilmeli". Sekreter yanıtladı; "toplantı bu kararı aldı" ve olay bitti. Bir sonraki toplantıya kadar adayların isimleri verilmeli.

[devamı gelecek]

İşçi... İşçi... İşçi... İşçi... İşçi... İşçi... İşçi... İşçi... İşçi... İşçi

İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR

İşte yine bir seçim dönemi!
Yine gelip Güney'de çalışan biz
işçilerden oy isteyecekler...
Ama gelecekları varsa
görecekları de vardır!

Yıllardır bizim patronlar "anavatanlarındaki"
patronlarıyla birlikte hareket ediyor ve bizi eziyorlar.
Biz de oradaki işçi kardeşlerimizle birlikte
hareket etsek daha güçlü olmaz mıyız?

Kıbrıs'ta barış ancak ve
ancak ada üzerinde
yaşayan tüm işçilerin
birleşmesi ile
gerçekleşecektir.

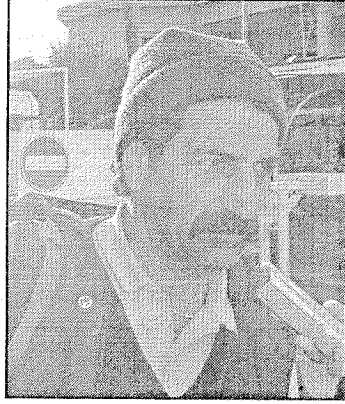
İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR

SEÇİME GİDERKEN İŞÇİ NE DİYOR

Güney'de çalışarak ekmek paralarını çıkaran
işçilerimizle, KSG olarak, yaklaşan seçimlerle
ilgili kısa bir röportaj yaptık.

Hazırlayan: Canan ONURER

Kurban Bayramı var. Hükümet bayram
kutlama hazırlıklarına girdi. Ama bayram
boyunca en azından Güney'de çalışan
12.000 işçi, çalışmaya devam edecek. Onlar
için, işçiler için değişen birşey yok. Onlar
için bayram yok. Yaşamlarını devam ettire-
bilmeleri için, bayram seyran dinlemeden
çalışmak zorunda bırakılıyorlar. İşçi
arkadaşımız ısrarla, bayram geldi diye
bayram eden hükümetin etrafı yeşile
boyadığından, ama en azından Güney'de
her gün eziyet çekerek çalışmak zorunda
olan işçilere bakması gerektiğinden ve,
boşuna etrafı göstermelik olarak "yeşile"
boyamaları gerektiğinden, "siyaha"
boyamaları gerektiğinden bahsediyor.

Sendika başkanlarının da aday
oldukları bu seçimlerde, bu
başkanlardan seçildikleri
takterde ne bekliyorsunuz?

Kubilay Cenk: Vallahi,
kazandıkları takdirde en güzeli,
düzenli bir şekilde, yandaşları olan
ve yanlarında barındırdıkları kişi-
lerin, güzel bir huzur içinde
yaşamlarını sürdürebilmelerini
sağlamak, daha fazla yardımcı
olmaktır.

Ekmek paranızı kazanmak için
Güney'de çalışmak zorunda bırakıldınız. Her ikisinin de işçi-
lerin sırtından para kazandıkları ortada iken, Rum patron ile
Türk patron arasında bir fark var mı?

Kubilay Cenk: Var. Aradaki fark, aradaki ırkçılıktır. Onların
Rum olması, bizim de Türk olmamız, yani aradaki fark bu. O
güzel bir konu. Bugünkü konuya gelelim. Onların bayramlarında
yarım gün işleyip, bizim bayramımızı da saymayıp bütün gün
işletmeleri.

Güney'deki patronlar kendi ceplerini, Kuzey'deki patronlar
da kendi ceplerini düşündüklerine göre, Kıbrıs Sorunu'nun
işçiler yararına çözülebileceğine inanıyor musunuz?

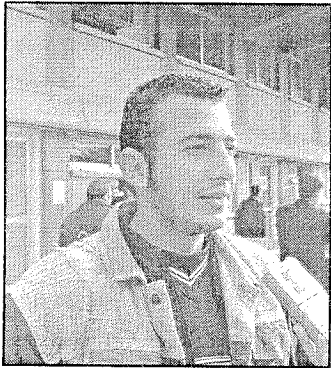
Kubilay Cenk: Benim fikrimi soracak olursanız, her halükarda
çözülebileceğine inanıyorum.

Peki, sizce bu sorunu kim çözebilir? Tüm işçilerin, emekçi-
lerin, milliyet farkı gözetmeden ortak mücadelesi gerekir mi?

Kubilay Cenk: Bu sorun patronlar tarafından çözülmeyecek.
Her halükarda bizimkiler tarafından çözülecek. Bizim şimdiki -tabi
bilmiyorum, ilerde seçimler olacağından hangi partilerin üst dü-
eye getirileceğini, bu daha gayrimenkul- ama isteriz ki ilerdeki
yapılacak olan seçimde başa geçecek olanlar, huzurlu bir ortam,
iyi bir dizayn ortaya koyarlar ki halk da bu kadar Rum kesimine
geçip daha fazla ıstırap çekmesinler. Tabi, muhakkak ortak
mücadele gerekir.

Geçen seçimlerde kazanan sendika başkanlarının sizlere
vaat ettiklerini yerine getirdiklerine inanıyor musunuz?

Kubilay Cenk: Bize yararlı olan tek şey, burda bize bir müddet
vergi isteminde bulundular. Onları bize sıfıra çektiler. Herhangi
bir şekilde para talep etmediler. Bize olan faydası budur. Başka
bir şey göremedim.

Sendika başkan-
larının da aday
oldukları bu seçim-
lerde, bu başkan-
lardan seçildikleri
takterde ne bekliy-
orsunuz?

Alp Köksüzoğlu:
Sendika başkan-
larının kazandıkları
takterde verimli ola-
bileceklerine

inanırım. Ama bazılarının, hepsinin değil. Kimin
kazanıp kimin kaybedeceğine şimdi karar vermek
zor.

Ekmek paranızı kazanmak için Güney'de
çalışmak zorunda bırakıldınız. Her ikisinin de
işçilerin sırtından para kazandıkları ortada
iken, Rum patron ile Türk patron arasında bir
fark var mı?

Alp Köksüzoğlu: Var. Burda 10 saat çalışmak
zorundayım, orda 8 saat çalışıyorum. Ayrıca para
farkı var. Para farkı olmasa, hiç zannetmem bur-
daki insanlar gitsin de orda çalışsın.

Güney'deki patronlar kendi ceplerini,
Kuzey'deki patronlar da kendi ceplerini
düşündüklerine göre, Kıbrıs Sorunu'nun işçi-
ler yararına çözülebileceğine inanıyor
musunuz?

Alp Köksüzoğlu: Cep yararına düşünürsek
hiçbir şey olmaz. Gelecek barış için birşeyler
yapabilirler.

Peki, sizce bu sorunu kim çözebilir? Tüm
işçilerin, emekçilerin, milliyet farkı
gözetmeden ortak mücadelesi gerekir mi?

Alp Köksüzoğlu: Mehmet Ali Talat çözebilir. Bu
konuda tabi ki ortak mücadele gerekir.

Geçen seçimlerde kazanan sendika başkan-
larının sizlere vaat ettiklerini yerine getirdikler-
ine inanıyor musunuz?

Alp Köksüzoğlu: ...Da, sendikamız yok.

Sendika başkanlarının da
aday oldukları bu seçimlerde,
bu başkanlardan seçildikleri
takterde ne bekliyorsunuz?

Mustafa Denizci: Ne bileyim.

Ekmek paranızı kazanmak için
Güney'de çalışmak zorunda
bırakıldınız. Her ikisinin de işçi-
lerin sırtından para kazandıkları
ortada iken, Rum patron ile
Türk patron arasında bir fark

var mı?

Mustafa Denizci: Bayağı bir fark vardır. Sayın Cumhurbaşkanı
sebebi oldular da biz Güney'de çalışmak mecburiyetinde kaldık.
Çünkü yaptığımız işin değerini orda daha çok görüyoruz. (...)

Devamı sayfa 6'da

İşçiden Mektup

İŞÇİYE BAYRAM

"Bugün bayram, erken kalkın çocuklar"
diye bir şarkı vardı. Eminim herkes hatırlar
bu şarkıyı. Evet, biz de erken kalkacağız,
bütün çocuklar ve yetişkinler gibi. Ama bizim
kalkışımızı farklı yapan başka bir şey var. O
da, bayram için değil, işe gitmek için sabah
erken kalkacağımızdır. Güney Kıbrıs'ta
çalışan binlerce insanımız bayramı kutlaya-
mayacak. Bütün ailesi, yakınları, bayram
dolayısıyla ziyaretlerde bulunurken, bizler
inşaatlarda ve diğer iş yerlerinde çalışıyor
olacağız. Biz de isterdik bayramda ailemizle,
yakınlarımızla, çoluk çocuğumuzla birlikte
olalım. Ama yaşam işte... Buna izin vermiy-
or. Aslında, yaşamdan çok, patronlarımız izin
vermiyor. Nasıl mı? Anlatayım.

Birçok iş yerinde olduğu gibi, biz de
patronumuza bayramın geldiğini ve birkaç
gün tatil yapacağımızı söyledik, ve ödenelim
dedik. Fakat, bir sürpriz bizi bekliyordu.
Patronumuz; "Bayram tatili falan yok, herkes
işe gelecek" dedi. Hepimiz şok olmuştuk.
"Neden" diye sordüğümüzde cevap, "Burası
Kıbrıs Cumhuriyeti ve burada sizin bayra-
mınız geçmez" oldu. Biz de; "Tamam ama,
1960'ta kurulan Kıbrıs Cumhuriyeti'nde hem
Rumların, hem de Türklerin dini bayramlarını
kutlama hakları var deniyor. Eee, o günden
bugüne ne değişti?" dedik. "Biz nasıl
Rumların bayramlarını kutluyorsak, sizin de
bizim bayramlarımızı kutlamanız gerekir"
deyince patron, "O eskide kaldı, şimdi böyle"
dedi. Ve biz de, patronun ne demek istediği-
ni, yani 1960'taki Kıbrıs Cumhuriyeti'yle
2005'teki Kıbrıs Cumhuriyeti arasında dağlar
kadar fark olduğunu anladık.

Sonuçta ise, bizim dini bayramlarımızı kut-
lamamızın bu şartlarda mümkün olmadığı
çıkırtı ortaya ve bayramda biz yine çalışıyoruz
istememek de...

Tepkimiz olsa da, elimizden bir şey
gelmeyeceği için mecburen çalışacağız.

İşçiye bayram fazla, patron ne derse o
olur. Düzen onların düzeni. Bizim söz
hakkımız yok. Bunları yazarken aklıma geldi
birden. "Aaa, bakın! Sosyalistler Rum düş-
manlığı yapıyor" denmesin. Bir buçuk yıl
önce Girne'de kasiyerlik yaparken, yine
bayramlar kutlanmazdı, ve hala daha kutlan-
maz. Türk'ün de, Rum'un da patronu aynıdır!
Yeter ki çıkarı olsun. Bu düzende şimdilik
söz hakkımız olmasa da, bu sonsuza kadar
böyle sürmeyecek ya...

İşçi kardeşlerim! Yukarıda o kadar şey
anlattık da, aklıma takıldı. Bizim yaşam-
larımızın patronlarımızın isteklerinden mi
ibaret? Siz de düşünün. Ama bulduğunuz
cevap sadece sizde kalsın.

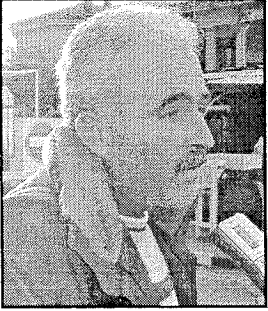
Tüm Kıbrıs halkının ve işçi kardeşlerimin
bayramını en içten duygularıyla kutlarım.

SEÇİME GİDERKEN İŞÇİ NE DİYOR

Sayfa 5'den devam

(...) Sendikal anlamda daha çok imkan var Güney'de. Sigortamız yatıyor. Her türlü imkan sağlanıyor.

Güney'deki patronlar kendi ceplerini, Kuzey'deki patronlar da kendi ceplerini düşündüklerine göre,

Sendika başkanlarının da aday oldukları bu seçimlerde, bu başkanlardan seçildikleri takdirde ne bekliyorsunuz?

Ali Çimen: Daha aktif bir politika isterim. Daha etkili bir politika, en azından dünya çapında sesimizi duyurabilecek etkin politikaları bekliyorum.

Ekmek paranızı kazanmak için Güney'de çalışmak zorunda bırakıldınız. Her ikisinin de işçilerin

Kıbrıs Sorunu'nun işçiler yararına çözülebileceğine inanıyor musunuz?

Mustafa Denizci: Fazla inanmıyorum.

Peki, sizce bu sorunu kim çözebilir? Tüm işçilerin, emekçilerin, milliyet farkı gözetmeden ortak

sırtından para kazandıkları ortada iken, Rum patron ile Türk patron arasında bir fark var mı?

Ali Çimen: Bir derece var. Bir derece, çünkü en azından orda sendikalar daha aktif. En azından hakkımızı bir derece olsun daha iyi koruyorlar. Sendikalı olduğumuz sürece, bir derece daha iyidir.

Güney'deki patronlar kendi ceplerini, Kuzey'deki patronlar da kendi ceplerini düşündüklerine göre, Kıbrıs Sorunu'nun işçiler yararına çözülebileceğine inanıyor musunuz?

Ali Çimen: Biraz zor.

Peki, sizce bu sorunu kim çöze-

mücadelesi gerekir mi?

Mustafa Denizci: Halk. Ortak mücadele gerekir tabii.

Geçen seçimlerde kazanan sendika başkanlarının sizlere vaat ettiklerini yerine getirdiklerine inanıyor musunuz?

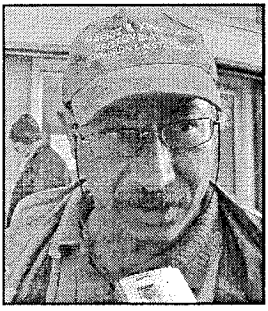
Mustafa Denizci: İnanmıyorum.

bilir? Tüm işçilerin, emekçilerin, milliyet farkı gözetmeden ortak mücadelesi gerekir mi?

Ali Çimen: Kıbrıs Sorunu, Annan Planı biraz rütüflanarak zannedersem çözülecek. Biraz rütüflanarak. Bu noktada, ortak mücadele gerekir.

Geçen seçimlerde kazanan sendika başkanlarının sizlere vaat ettiklerini yerine getirdiklerine inanıyor musunuz?

Ali Çimen: Eskiye oranla, bir derece olsun daha yararlı. En azından politikalar yönünden, sesimizi dünyaya duyurmaları yönünden, bir derece olsun daha iyidir. Ama yeterli bulmuyorum. Daha aktif, daha etkili bir politika lazım.

Sendika başkanlarının da aday oldukları bu seçimlerde, bu başkanlardan seçildikleri takdirde ne bekliyorsunuz?

Hüseyin Usta: Hiçbir şey beklemem.

Ekmek paranızı kazanmak için Güney'de çalışmak zorunda bırakıldınız. Her ikisinin de işçilerin

ırken, Rum patron ile Türk patron arasında bir fark var mı?

Hüseyin Usta: Hiç! İsimleri değişik sadece. Sermaye sermayedir.

Güney'deki patronlar kendi ceplerini, Kuzey'deki patronlar da kendi ceplerini düşündüklerine göre, Kıbrıs Sorunu'nun işçiler yararına çözülebileceğine inanıyor musunuz?

Hüseyin Usta: Hayır.

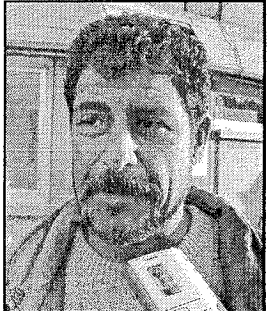
Peki, sizce bu sorunu kim çözebilir? Tüm işçilerin, emekçilerin, milliyet farkı gözetmeden ortak mücadelesi gerekir mi?

Hüseyin Usta: Halk! Uyandıgımız

zaman. Ortak mücadele tabii ki gerekir. Birçok şey yapabiliriz. Ama daha o durumda değiliz. Yani, belki biz o durumdayız ama Güney o durumda değildir. Bilmiyorum, AB'nin bazı etkileri olursa izolasyonların kalkmasına yönelik, şu an Papapolulos onları da uyutuyor. Çünkü biz burda atışıyoruz işte.

Geçen seçimlerde kazanan sendika başkanlarının sizlere vaat ettiklerini yerine getirdiklerine inanıyor musunuz?

Hüseyin Usta: Bir değişen, galiba mammalar, rüşvetlerdir. Başka bir şey değiştiğini görmedim ben.

Sendika başkanlarının da aday oldukları bu seçimlerde, bu başkanlardan seçildikleri takdirde ne bekliyorsunuz?

Veli Öndüç: Şimdi, Gara ne dediyse o olacak, hiçbir şey olacağı yoktur yani.

Ekmek paranızı kazanmak için Güney'de çalışmak zorunda bırakıldınız. Her ikisinin de işçilerin

sırtından para kazandıkları ortada iken, Rum patron ile Türk patron arasında bir fark var mı?

Veli Öndüç: Benim görüşüm, hiçbir farkı yok. Aynı. Çalışma koşullarında da fark yok. Çalıştığın oranda aynıdır.

Güney'deki patronlar kendi ceplerini, Kuzey'deki patronlar da kendi ceplerini düşündüklerine göre, Kıbrıs Sorunu'nun işçiler yararına çözülebileceğine inanıyor musunuz?

Veli Öndüç: Vallahi, ortada gördüğümüz kadar, her iki taraf da barışı istemiyor. Ne Türk ister, ne gavur ister. Öyle görünür. Bizim

görüşümüz, bir barış olsun da iyidir.

Peki, sizce bu sorunu kim çözebilir? Tüm işçilerin, emekçilerin, milliyet farkı gözetmeden ortak mücadelesi gerekir mi?

Veli Öndüç: Bu sorunu bence Türkiye çözer, başka kimse çözemez. Ortak mücadele muhakkak lazım.

Geçen seçimlerde kazanan sendika başkanlarının sizlere vaat ettiklerini yerine getirdiklerine inanıyor musunuz?

Veli Öndüç: Görüldüğü kadar yararları var. Mesela bu kapıları en azından açtı. Yani, ilerleme var eskisine nazaran.

Sendika başkanlarının da aday oldukları bu seçimlerde, bu başkanlardan seçildikleri takdirde ne bekliyorsunuz?

Halil İbrahim Menteşoğulları: hepsi aday oldu, milletvekili oldu. Biz burda şimdi miting isteriz, miting yok. Daha evvel mitinge giderdik. Şimdi hepsi milletvekili oldu miting yok.

Ekmek paranızı kazanmak için

Güney'de çalışmak zorunda bırakıldınız. Her ikisinin de işçilerin sırtından para kazandıkları ortada iken, Rum patron ile Türk patron arasında bir fark var mı?

H. İbrahim Menteşoğulları: Yok yok, kazanmazlar. Eee şimdi bana hakkımı verir. 200 KL verir bana, bütün yatırımını da yapar. Türk patronla Rum patron arasında çok fark var. Onlar (Rum patronlar) çok daha iyi. Biz bu tarafta açtık. Geçtik şimdi öbür tarafa da doydu karnımız.

Güney'deki patronlar kendi ceplerini, Kuzey'deki patronlar da kendi ceplerini düşündüklerine göre, Kıbrıs Sorunu'nun işçiler yararına çözülebileceğine inanıyor

musunuz?

H. İbrahim Menteşoğulları: Çöze-
mezler!

Peki, sizce bu sorunu kim çözebilir? Tüm işçilerin, emekçilerin, milliyet farkı gözetmeden ortak mücadelesi gerekir mi?

H. İbrahim Menteşoğulları: Erdoğan çözebilir. Tüm işçilerin ortak mücadelesi gerekir.

Geçen seçimlerde kazanan sendika başkanlarının sizlere vaat ettiklerini yerine getirdiklerine inanıyor musunuz?

H. İbrahim Menteşoğulları: Yararlı olmasa ne, biz verdik kendilerine oy.

NAZLIÇA Nazlı Şahin

Bir Cinayetin Ardından

Güney'de yayınlanan Politis gazetesi, Güney Kıbrıs'ta eşi ve kızıyla birlikte öldürülen Kıbrıslı Türk İşadamı Elmas Güzelyurtlu'nun, "kendi adamı tarafından tuzağa düşürüldüğünü" iddia etti.

Rum polisinden bir kaynağa dayanan gazete, "Elmas Güzelyurtlu, karısı ve kızını öldüren şahıslardan biri Güzelyurtlu'nun güvenilir korumasıdır. Bu koruma işbirlikçilerini evin ana kapısından içeri almıştır" diye yazdı. Gazeteye göre katiller, bağlayarak KKTC'ye götürmek istedikleri Güzelyurtlu, eşi ve kızını, karşı koymaları üzerine öldürdüler. Politis gazetesi, Rum polisinden bir kaynağın, "Elmas Güzelyurtlu'ya güvendiği bir korumasının tuzak kurduğu ve bu şahsın MİT ile de ilişkileri olduğu" şeklindeki iddiaya da yer verdi.

Simerini gazetesi de olayın MİT ile bağlantısı olduğunu iddia etti. "Delik deşik hat" ve "Türk MİT'i nasıl kolayca ülkeye giriyor?" başlıklarını kullanan gazete, bu cinayetin Güney Kıbrıs'ın güvenlik koşullarına ilişkin birçok soru işareti doğurduğunu yazdı.

Everest Bank'ı soyup güneye kaçan ve yaşamını orada devam ettiren Güzelyurtlu'nun ölümü Türk ve Rum yönetenlerin şovenist söylemlerini artırdı.

Türk tarafı daha dün kadar suçladığı Güzelyurtlu'yu neredeyse milli kahraman ilan edecek söylemlerle, güneyin Türkler için güvenli olmadığını ve Güzelyurtlu'yu Rumların öldürdüğünü dile getirirken, Rumlar da kapıların açılmasıyla güneyin sorma gir hanına dönüştüğünü ve Türklerin çok rahat güneye geçmelerinin kargaşa yarattığını ve bu cinayeti Türklerin işlediğini dile getirerek şoven söylemlerin yayılmasını hızlandırıyorlar.

Güzelyurtlu'nun cenaze töreninde oldukça ilginç görüntüler vardı. Üzerinde CTP yazan çelengi gördüğümde hafızamı yoklama gereği hissettim. CTP, Elmas Güzelyurtlu güneye kaçtığında banka hortumcularının memlekette insanları nasıl zor duruma düşürerek, yatırımlarını çalıp kaçanların bu ülkenin insanı olmayacağını ilan etmişti. Parti ileri gelenleri ve parti yayın organı olayın üzerine gidilmesi gerektiğinden dem vurmuşlardı. Peki, Güzelyurtlu ölünce değişen neydi? Güzelyurtlu güneyden getirilip kuzeyde öldürülseydi, acaba CTP yine çelenk yollar mıydı??? Rum yayın organları bu cinayetin MİT'le ilişkisi olduğunu yazar mıydı???

Güney'e gittiği dönemlerde mafya ile ilişkisi olduğu yazılıp çizilen Güzelyurtlu'nun cenaze töreninde Casinoların da çelengi vardı.

Ne yaptığı bilinmeyen, kimlerle ilişkisi olduğu tam olarak netleşmeyen karanlık bir kişinin cenaze töreninde ülkenin ileri gelenlerinin ne işi vardı???

Lütfen hafızamızı yoklayalım ve bu ülkenin yönetenlerini iyi tanıyalım. Türk ve Rum yönetenlerin halkları nereye sürüklemek istedikleri bellidir.

Şoven söylemlerle halkları birbirine kışkırtmak ve bölünmüşlüğü kalıcılaştırmak için her şeyi kullanan bu yönetenlere karşı, birleşmiş bir Kıbrıs'ı ve barış içinde yaşama isteğimizi güçlendirelim.

Parça

Ziya Çelik

PAPYONLU, SMOKİNLİ ÇAKALLARA KARŞI UYANIK OLMALI

Yaz babam yaz, gene Kıbrıs sorunu...

Ya ne olacaktı!

Şimdi, bu mesele, çok bilinmeyenli bir denklem gibi değil mi?

TC, ABD, AB, Yunanistan, Kuzey, Güney...

Bunlar çıkarlarını Annan Planı diye bir metinde uzlaştırmaya çalıştılar...

Kabul dedik, uzlaştırdın ama yapamazsınız...

Yapamadılar da zaten.

Belgeselleri izler misiniz?

Ben izlerim.

Ormanlar kralı aslan vardır ve avı yakaladığında bir an önce yiyip bitirmesi gerekir.

Neden?

Çünkü etrafı anında çakallarla, sırtlanlarla, akbabalalarla dolar.

Aslanın avından pay kapmak, bir iki diş olsun almak hatta aslanı ekarte edip avın üstüne konmak isterler.

Kıbrıs meselesi de böyle...

Hele de aslanlar bir değil, birkaç taneyse, vay halimize, ortalık gürültü patırtı içindedir.

Neden?

Çünkü avlananlar yukarda saydığımız ülkeler, av ise Kıbrıs halkıdır da ondan.

Avcıların amacı avını yemekdir.

Ama bizim başımızdaki önderlikler,

avcıların artık bizi yemeyeceklerini, çünkü avcıların değiştiğini, eskisi gibi dişlerinden, pençelerinden kan damlamadığını, hatta kırk yıllık etoburların artık otobur olduğunu bize kavratmaya çalıştılar.

Yedik mi bu numarayı?

Vallahi yedik...

Avcılar artık bizim gibi "ceylanları" yemeyecekler sandık.

Ateşle barut bir arada durur mu yahu?

Aslan ne zamandan beri ot yer oldu? Düşündük mü bunları?

Düşünmediyse, şu anda bir hayvanlık sistemi olan emperyalizmi en azından hayvanlar aleminden ibret alarak gözlemleyelim. Ne de olsa bunlar insanlar halinde Sosyal Darwinizm teorisini savunarak kendilerini haklı göstermeye de çalışıyorlar.

Belgeseller bu konuda işe yarayacaktır.

Bir aslanın bir geyiği yakalayıp yemesi, doğanın kanunu olabilir. Ancak bu, ormanların kanunudur.

Bizler insanız!

İnsanların yaşadığı bir sistemde orman kanunlarını uygulayanlara (adına uluslararası hukuk da deniyor) karşı durmanın vakti gelmedi mi? Bizleri oramızdan buramızdan

dişledikleri yetmedi mi artık?

Annan Planı ile, hayvanların insanlaştığını, onlardan bizlere zarar gelmeyeceğini söyleyenler hala daha bu aymazlıktan vazgeçemediler.

Bile bile kendimizi vahşi hayvanlara teslim etmemizi istiyorlar!

Takım elbise ile boyalı ayakkabı giymiş, yeşellerini tarayıp jölelemiş aslan yine vahşidir, yine avını parçalar ve yer.

AB, ABD, İngiliz, TC, Yunanistan dedikleri de zaman zaman takım elbise giyen vahşi hayvanlardır.

Onların insan dostu olduğunu iddia edenler de, bu vahşilerin münasip yerlerine asılmış incir yapraklarıdır.

4 yıl mücadele ettik.

Kar, kış, cop, tutuklamalar ile...

Varılan nokta nedir?

Tüm varlığını TC'ye adanmış bir "sosyalist" parti CTP ile kısık sesle hala daha çözümden, Annan planından bahseden, ama acizliğinin de farkında olarak sadece ve sadece siyaset literatürüne "proaktif-hiperaktif" gibi zirva ve uydurma kelimeler sokabilen, elinden de başka şey gelmeyen, hala daha Annan Planı temelinde çözüm için ittifak kuran partilerin siyasetlerinin düştüğü koskoca bir çukur. İşte halkın dostu diye kendilerini

gösteren ama halkı vahşi hayvanların pençesine atabilenlerin aciz siyaseti kalmıştır geriye.

Artık önümüze konan yeme zamanı değildir.

Görmüyor musunuz her tarafımızı yediler, kan revan içinde kaldık bu centilmen havyanlar tarafından...

Annan Planı ve benzerlerinin bu sorunu çözemeyecekleri artık ispatlanmıştır.

Halkımız bunu yaşadı ve gördü.

Bundan sonra farklı yollar aranmalı. Bu tür planlar/siyasetler bizleri (kuzey ve güney olarak) birleştirmiyor aksine bölüyor ve kan kaybına neden oluyor.

Alıcı kuşlara yem olmamak için, alıcı kuşlara, vahşi hayvanlara ve onların incir yapraklarına karşı birleşmek zorundayız.

Yoksa bizi didik didik etmeye devam edecekler.

Canımız yanıyor, kan kaybediyoruz, gırtlığımızı sıkıyorlar be insanlar!

Hayvanların demokrasisi bizleri çayırın orta yerine yatırıp dişleriyle parçalamak değil, tabağa koyup çatal bıçakla yemekdir.

Bunu görerek hareket etmeli ve hayvanlar egemenliğine (emperyalizme diye okuyunuz) son vermeliyiz. Eğer yaşamak istiyorsak!!!

YEMİNLİ DENKTAŞ, YEMİNLİ VEKİLLER

R. Denктаş gene açıkladı; "Milletvekili yeminine uymayanlar, derhal adaylıktan çekilmeli"

Denктаş, kritik konularda kritik noktalara parmak basmayı iyi bilir.

Yine ayınsını yaptı, bizi utandırmadı.

Peki bu milletvekili yemini nasıl bir şeymiş?

Bazı kısımlarını alalım;

"Devletin varlığını ve bağımsızlığını, yurdun ve halkın bölünmez bütünlüğünü(...)"

KKTC devletse, bunun varlığını koruyacaksınız ey milletvekilleri ona göre.

Ayrıca devletin bağımsızlığını da koruyacaksınız!

Yani, TC askerini, İngiliz'i, Yunan askerini adadan atacaksınız.

Öyle mi?

Aman, pardon karıştırdık...

Bizim bağımsızlık kavramımızla Denктаş'ınki farklı...

Siz, en iyisi Denктаş'ınkini benimseyin, İngiliz'e, TC'ye falan sesinizi çıkarmayın yoksa adaylık da gider elden...

Çünkü bunlar adı üstünde "garantör" devletler.

Bunların işgali, Denктаş'a göre işgalden sayılmaz.

Bize göre bal gibi sayılır da Denктаşlara göre sayılmaz.

Neyse, başka ne diyor yemin?

"Yurdun ve halkın bölünmez bütünlüğünü"

Bakin, bu yemini ederken, gözlerinizi kapatacaksınız ey milletvekilleri.

Bir solukta okuyup bitireceksiniz ki, kafanıza soru işaretleri dolmasın.

Yeşil Hat, güney-kuzey ayrımı, Rum-Türk ayrımı, savaşlar, katliamlar, EOKA, TMT, İngiliz provokasyonları, TC işgali, Faşist Yunan Darbesi...

Bunların hiçbirini aklınızdan geçirmeyin.

Bunlar değildir yurdu ve halkı bölen!

Denктаşlara göre yurdu ve halkı bölen, "birleşik, bağımsız Kıbrıs" idealidir!

Denктаşlara göre yurdu ve halkı bölen, Türk burjuvaların haksız kazançlarına el konulması, mağdur durumda olanların mallarını geri alması, burjuvaların mallarının devletleştirilmesi, halkın malı haline getirilmesidir.

Bölücü olan budur, TMT şefliği, katliamlar, savaşlar, Yeşil Hat falan bölücü değildir!

Ona göre... Yoksa milletvekilliği gider elinizden!

Yemine göre hukuk devletine de bağlı kalacaksınız ey milletvekili adayları!

Denктаşlara göre hukuk devleti, hukukun üstünlüğü, işgal hukukuna bağlı olmaktır.

Fazla kurcalamamak lazım bomba yüklü araçları, meydanlara konan dinamitleri, cezaevlerine atılan gazetecileri, katledilen demokratları, yurtseverleri, ilericileri!

Yoksa hukukun üstünlüğünü değil, anarşizmi savunmuş olursunuz Denктаşlara göre.

Hukuk devletini, hukukun üstünlüğünü savunacaksın, TC'nin işgalinin meşru olduğunu savun, emperyalizmle

bağlarını güçlendir, geliştir, sıkı fıkı ol, burjuvalara, zengin züppelere her türlü haltı yeme hakkını veren demokrasiye demokrasi söyle, emeğiyle geçinenlerin üstüne balyoz gibi çöken kanunları da eleştirme, Denктаşların katında mükemmel demokrat olursun!

Değil mi Sabahattin İsmail?

Sen iyi bilirsin bu işleri!

Bunlar, kendi burjuva yeminlerini bile tutamayan insanlardır.

Bunlar, o kağıt parçasında yazan kuralları, yemini ihlal etmiş insanlardır.

Kimin yeminini kim tutacak, buna da siz karar veriniz!

DEVLET KUMARDAN VERGİ ALIR MI?

Alır.

Sermayenin egemen olduğu tüm ülkelere bakınız, kumar dev bir sektördür.

Bu ülkelerin vergi hukukları da buna göre düzenlenmiştir.

Burjuva vergi hukukunda ahlak yoktur.

Bir yerden gelir geliyorsa, o kaynak uyuşturucu bile olsa vergisi alınır.

Uyuşturucu tacirlerini devlet zaman zaman hapse falan atar ama, sonuçta o kazanç üzerinden vergisini de alır.

Kumarda da durum böyledir.

Kumarın

ne denli bir

illet olduğu

ve bunun

yanında,

mafyalas-

manın, kara

para aklamacılığının,

"karanlık" işler

çevirmenin de bir aracı olduğu

genel malumudur sanıyoruz.

Ama burjuva devlet, dediğimiz gibi

paranın kaynağına bakmaz, paraya

bakar ve vergisini alır.

Ya da almaya çalışır.

Almadığı zaman da, tiyatrocuları

verginin kutsallığı üzerine skeçlerde

oynatır.

Sanki, verilen vergiler halka hizmet

olarak geri dönecekmiş gibi...

Halk arasında toplanan vergilerin,

tekrardan sermaye sahiplerine, zengin-

lerin cebine kredi, prim vs. olarak geri

gittiği kuşaktan kuşağa söylenir.

Dediğimiz gibi, burjuva devletten ken-

disi gibi kanunları da ahlaksızdır.

Ama kanunlar içinde işini kılıfına

uydurmayı en beceremeyeni, yani en

ahlaksız görüneni de vergi kanunudur,

vergi hukukudur.

Yeni çıkan kararnameye göre,

kumarhanelerin yıllık ödediği imtiyaz

harçları 125 bin dolardan 140 bin

dolara yükseltildi.

Yine aynı kararnameye göre, kumarhaneye ön izin verilmesi için 200 bin dolar ödenmiş sermaye ile 250 yataklı ve 5 yıldızlı otel veya turistik tesis şartı aranıyor.

5 yıldızmış...

250 yatakmış...

tüm bu şartlar, aranan bu özellikler niye? Tek bir sebebi var her yerde olduğu gibi mevcut büyük

kumarhanelerin korunması, küçük kumarhanelerin kapatılması ve büyüklerinin tekel hakimiyetinin sağlanması.

Dedik ya bu kanunların utanması yoktur diye...

Adam alacağı paraya bakıyor gördüğümüz gibi.

Kumarhanelere de bu uygulamalar dokunmayacaktır.

Yıllık harç geliri olarak 3.5 milyon doları kumarhanelerden alan devlet, bu pislik yuvalarını kapatır mı?

Bunlara karşı olanların karşısına polis bile diker.

3.5 milyon dolara neler neler yapılmaz ki!

Bir yığın züppe kumarhanede para kaybedecek, kumarhanelerin adları binbir türlü pisliğe karışacak, her türlü pis işin, mafyanın mekanları olacak, ondan sonra da devletin bunları kapatması, onun yerine topluma yararlı, ücretsiz tesisler kurması beklenecek. Öyle mi?

Çok bekleriz.

Devlet, kendi yetiştirdiği adamlarını • bu kadar kolayına bırakmaz.

"Verginin kutsallığına" dair TV programları yaptırır da, kumarhanelerin pisliğine, rezilliğine dair program yaptırmaz, yaptırılmaz!

Kumarhaneler de bu sistemde kapanmaz, pislik saçmaya devam eder!

Dünyadan.... Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan

Fransa'da Grevler Dalgası

Fransa'daki Jacques Chirac öndeliğindeki Muhafazakar partinin sosyal güvenlik sisteminde geçirmeye çalıştığı reformlara karşı hizmet sektörlerindeki çalışanlar bir hafta boyu grevler ve gösteriler gerçekleştirdi.

Trenlerdeki grevler:

Paris'teki demiryolu sektöründe çalışanların başlattığı 19 Ocak Salı gününden Perşembe sabahına kadar devam eden grev başkenti felç etti. Hükümetin reform adı altında maaşlarda ve işçi sayılarındaki kesintilere karşı düzenlenen greve %84 katılım sağlandı.

Paris'deki tren hizmetlerini sağlayan şirketlerden SNCF'in 2005 yılında emekliliğe çıkacak olan 3,290 işçiyi yenileme kararına karşı sendikalar

greve çıkma kararı aldı. Hizmet veren sayılı trenlere tıklım-tıklım doluşan yolcular durumdan hoşnutsuz olduklarını belirttikleri de greve giden işçileri desteklediklerini belirttiler.

"İşçiler haklarını korumak için kavga vermeli" diye konuşan yolculardan biri greve çıkan işçilere desteğini belirtti ve yolcuların hemen hemen hepsinin bu yorumu desteklediği gözlemlendi.

Sol kanattaki İşçilerin Gücü (Workers' Force) sendikası adına konuşan Jean-Claude Mailly "önümüzdeki haftalarda daha nice grevler göreceyiz" dedi. Açıklamasında sendikaların halkı harekete geçirme yeteneklerini tekrardan keşfettiklerini belirtti.

Tüm ülke çapında Fransa'nın gururu olan yüksek hızda yolculuk eden TGV trenlerinden sadece üçte biri, ve daha yavaş olan Corail trenlerinden de sadece dördte biri hizmet verdi. Bu trenler yerine şirketler otobüs hizmetleri sunmak zorunda kaldılar.

Arabalarla işe gitmeye çalışanlar ise Paris etrafında 150 kilometreye ulaşan kuyruklarda tikanıp kaldı. Benzeri tikanmalar Bordeaux ve Lyon şehirlerinde de yaşandı.

Hastaneler:

Chirac'ın sunduğu reformlarda devlet emeklilik maaşlarında kesintilere ek olarak, 35 saatlik çalışma haftasının artırılması talep ediliyor. Buna ek olarak doktorların %15'lik maaş artışları da askıya alınınca yerel hastaneler acil hizmetlerinden haricinde hizmet vermeme kararı aldı. Şehir içindeki büyük hastaneler sundukları hizmetleri büyük oranda azaltarak grevlere destek ve katılım sağladılar.

Posta Hizmetleri:

Posta hizmetleri işçilerinin %15'i Salı günü yapılan grevlere katıldığını belirtti. Posta hizmetlerinde çalışan işçiler maaşlarında artış, toplum hizmetlerinin gelecekteki azaltılmasını ve de kırsal kesimlerdeki posta dairelerinin kapatılmasını protesto ettiler.

Grevleri düzenleyen sendikalar kamu görevlileri ve öğretmenlerin greve çıkmaları için çağrıda bulundu.

Öğretmenler:

20 Ocak Perşembe günü öğretmenler de greve çıktı. Grevlerin üçüncü gününde greve giden öğretmenler bir çok okulun grev süresince kapatılmasına neden oldu. Öğretmenlere ek olarak devlet memurlarının bir kısmı da greve destek verdi.

Tüm bu grevlere rağmen Fransa

hükümeti reformlarından vazgeçmeyeceğini açıkladı. Halkın temsilcisi halkın taleplerini nasıl olur da ret eder?!

AB'nin öngördüğü bütçe açıklarının oranına sadık kalmak amacı ile Fransa hükümeti sosyal hizmetlerde çalışanların maaşlarını kesmek zorunda kaldığını iddia etti.

Salı günü başlayan grevlere karşı hükümetin yılmama kararı tüm halkta büyük tepkiye yol açtı ve greve çıkan işçi sayısı her gün daha da arttı. Perşembe günü en çok işçinin greve çıkmasına sahne oldu.

Gaz ve Elektrik sektörü işçileri de grevlere katıldı ve Paris Şehir merkezine yürüyüş düzenleyerek seslerini duyurdular. Fransa'nın dört bir tarafında düzenlenen yürüyüşlere katılım 200,000 kişi olarak açıklandı. Bordeaux şehrinde hava trafiği işçilerinin greve gitmesi hava limanının kapatılmasına neden oldu.

5 Şubat'ta Grevlerin tekrarlanması kararı var.

Sendikaların ve de greve giden işçilerinin taleplerini göz ardı ederek reformlar, kesintiler ve maaş artış taleplerini ret edeceğini açıklayan hükümete karşı işçiler de Temmuz ayında Avrupa Birliği Anayasası referandumunu ret edeceklerini açıkladılar.

Türkiye'de İşçi Eylemleri

SEKA işçileri kararlı

Fabrikalarının peşkeş çekilmesine karşı direnişe geçen SEKA işçileri bayramı fabrikada karşıladı. Ailelerinin katılımıyla önceki gün yaptıkları eylemin ardından işyerine kapanan işçiler, "SEKA halkındır satılmaz", "Bizim SEKA'dan ölümüz çıkar", "Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek", "Yılgınlık yok direniş var", "Genel grev genel direniş" sloganlarını atarak işlerine, ekmeklerine sahip çıkmaya kararlı olduklarını vurguladılar. Ekmekleri için verdikleri mücadelenin en değerli bayramları olduğunu belirten SEKA işçileri tüm emekçi kesimlerin dayanışma içinde olmasını istedi.

Kurban Bayramı'nı aileleriyle geçirmek istediklerini belirten işçiler, "Ekmeğimiz elimizden alınıyor, bu yüzden bayramı da direnişe dönüştürdük. Karar geri alınana kadar buradayız, gerekirse ailelerimiz de bize katılır. Bu fabrika IMF'nin değil, bütün halkın malıdır. Hükümetin haksız kararını şiddetle protesto ediyoruz. Türk-İş'in açıkladığı yoksulluk sınırının altında bir ücret alıyoruz. Üretmek istiyoruz. IMF'nin mağduru olduk, hükümet çalışanların aleyhine politikalar izliyor. Kararlıyız. Geri adımı biz değil hükümet atacak" dediler.

TEKEL işçileri de bayramı fabrikada karşıladı

Bitlis Tekel Sigara Fabrikası'nın kapatılması kararına tepki gösteren fabrika çalışanları ve aileleri, Kurban Bayramı'nı kendileri için "Kara Bayram" ilan etti. Bayramda fabrikasının önünde yapılan eyleme sendika ve kitle örgütü temsilcileri de destek verdi. Tek-Gıda İş Sendikası Bitlis Şube Başkanı Can Murat Yenisoğuz, fabrikasının özelleştirme kapsamına alınması üzerine, tasfiyesinin gündemde olabile-

ceğine ilişkin vali, belediye başkanı ve milletvekilleriyle görüştiklerini ve "fabrikanın çalışacağı sözünü" aldıklarını hatırlattı. Verilen sözlere rağmen fabrikanın çalıştırılmayacağı yönündeki şartnamenin ortaya çıktığını belirten Yenisoğuz, "Ne valimizin ne de milletvekilimizin bu şartnameyi değiştirme şansı olmaz. Biz Sigara Fabrikası çalışanları olarak fabrikamıza ve onurumuza sahip çıkacağız" dedi.

Ak Gübre işçileri kararlı

Akgübre Fabrikası'nda 164 işçiyi kapsayan grev 87. gününe girdi. Ak gübre işçileri grevlerinin 87.gününde haklarını alana kadar grevden vazgeçmeyeceğiz dediler.

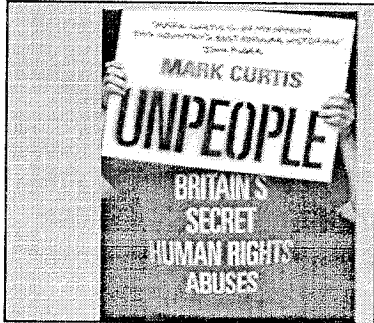
Tekstilçiler greve hazırlanıyor

TEKSİF, DISK/Tekstil ve Öz İplik-İş ile Türkiye Tekstil Sanayi İşverenleri Birliği arasında altı aya yakındır süren 20. Dönem Toplu İş Sözleşmesi görüşmeleri, ikramiye, hafta sonu çalışması, mesailer ve ücret gibi sorunlar nedeniyle uyuşmazlıkla sonuçlanmıştı. TEKSİF Sendikası, patronların özellikle 1964 yılından bu yana kazanılmış hakları olan ikramiyelerini vermemekte direttiğini belirterek, 26 Ocak'ta Yünsa, Saray Halı, Levi's, Altınyıldız, Kasar Boyacılık, Akın Tekstil, Orta Anadolu Ticaret ve Sanayi İşletmesi, Özbucak Sanayi ve Ticaret, Kordsa, Bahariye Mensucat ile Vakko'da greve çıkmayı kararlaştırdı. Grev, 4 Şubat'ta 44 işyerine daha yayılarak toplam 55 işyerini kapsayacak.

İşten atılan işçiler belediyeye yürüdü

Gaziantep Büyükşehir Belediyesi'nde Genel-İş Sendikası'ndan istifa etmedikleri için işten atılan 164 işçi açlık grevini sürdürüyor. İşçiler bayramın 2.günü belediye binasına yürüyerek taleplerinin kabul edilmesini istedi. Sendika binasında toplanan işçiler "İş, ekmek yoksa barış da yok", "İş ekmek özgürlük", "Direne direne kazanacağız" sloganlarını atarak belediyeye yürüdü. Burada konuşan Genel-İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu Üyesi Ali Şahin, iş, sendikal örgütlenme ve demokrasi için eylem yaptıklarını belirterek, işçiler geri alınana kadar direnişe devam edeceklerini vurguladı. 5 gündür dönüşümlü açlık grevini sürdüren işçiler bayram öncesi de belediye binasına yürümüşü.

İngiliz Emperyalizminin İnsan Hakları

İnsan hakları konusunda vazalar veren İngiliz Hükümeti'nin, İngiliz emperyalizminin ikinci Dünya Savaşı'ndan bu yana insan hakları dosyasının pek de temiz olmadığı devlet belgelerine

dayanılarak açıklanıyor. İngiliz tarihçi Mark Curtis 2004 yılında açılan gizli dosyaları inceledi ve İngiliz emperyalistlerinin insan haklarını ayaklar altına alan rejimlere bilerek nasıl yardımda bulunduğunu gözler önüne serdi. Mark Curtis'e göre İngiliz emperyalizmi 1945'den bu yana Sovyetler Birliği, İsrail, Uganda, Şili, Vietnam ve Ortadoğu ülkelerinde bir dizi gizli işler çevirerek müdahalelerde bulundu. 1960'larda Kuzey Yemen'deki çatışmalarda dolaylı olarak yer alarak 200 bin kişinin ölümüne yol açarken, 1957 yılında Umman'a doğrudan müdahale etti. 1965'de Şarca'da darbe düzenledi. Darbecilere destek çıkararak bir dizi insan hakları ihlallerine de görmezlikten geldi. Buna ek olarak Abu Dabi ve Umman'da 1966-70 yıllarında yapılan darbelerle destek vererek insan haklarına ne kadar saygısı olduğunu gösterdi. Mark Curtis ayrıca İngiltere'nin 1958 ile 68 yılları arasında Irak halkına kan kusturan rejime nasıl arka çıktığını belgelerle açıkladı. Curtis daha sonra Irak'ta görev yapan bir İngiliz komutanıyla telefon görüşmesinde komutanın Irak halkıyla ilgili yorumlarında Amerikalı komutanlardan farklı düşünmediğini gördüğünü açıkladı. İngiliz komutanın Iraklıları Nazi deyimleriyle, "Untermenschen", tanımladığına kulak misafiri oldu. Bilindiği gibi Naziler Alman ırkından olmayanları insan olarak görmüyorlar ve onları insanlığın altında bir kategoriye yerleştiriyorlar. İngiltere basını insan hakları konusunda sayfalar dolusu yazılar yazarken ABD emperyalizminin ve diğer batılı emperyalistlerin insan haklarını nasıl çiğnediklerini anlata dursunlar. İngiliz emperyalizminin insan haklarını çiğnemesine gelince bir satır dahi yazı yok.

Kültür - Sanat... Kültür - Sanat... Kültür - Sanat

BARIŞ İÇİN SİNEMA

"Barış İçin Sinema Girişimi" birer dakikalık "barış" konulu filmlerden oluşan bir proje oluşturdu. Bu proje ile, 100 yönetmenin birer dakikalık filmlerinin birleştirilmesi sonucunda toplam 100 dakikalık bir ürün ortaya çıkacak. Bu film Irak işgalinin yıldönümü olan 20 Mart 2005 günü tüm dünyada, mümkün olan her yerde ücretsiz gösterimlerle izleyiciye sunulacak.

Dünyada açlıktan, hastalıktan, savaştan dolayı her bir dakikada 99'u çocuk olmak üzere 200 kişi ölüyor. Her bir dakikada 15 bin dolar cebine atıyor... Hiroşima'ya atılan atom bombasının ardından ilk bir dakikada 150 bin kişi öldü... Her bir dakikada doğum yaparken bir kadın ölüyor... Kalaşnikof seri atışlarda 100 mermiyi bir dakikada ateşleyebiliyor... Basra'ya düzenlenen hava saldırısında her bir dakikada iki bomba düştü... 2000 yılında dünyada silahlanma ve askeri harcamalar için dakikada 1.9

milyon dolar harcandı... Amerika'da her bir dakikada bir kadına ya tecavüz ediliyor, ya tacizde bulunuluyor, ya da dövülüyor... Dünyada bütün bunlar olurken 'barış' için bir şey yapmanın her zamankinden daha da önem kazandığını düşündüğünü belirten Barış İçin Sinema Girişimi, bütünüyle gönüllü ve bağımsız bir yapıya sahip olduğundan projenin de parasal anlamda herhangi bir destekçisi ya da sponsoru bulunmuyor. Herhangi bir yarışma ve ödül de söz konusu değil. Barışa dair söyleyecek 1 dakikalık da olsa bir şeyleri olup da eli kamera tutan amatör olsun profesyonel olsun herkesi bu projeye katılmaya çağırıyor. Barış için sinema kapsamında her yönetmen kendi 1 dakikasını kurmaca, belgesel, deneysel ya da animasyon olarak hazırlayabiliyor. Ancak yapımların özgün olması, telif ile ilgili bir sorununun bulunmaması, bu projeye yollanan kurgusuyla bir başka yerde yayınlanmamış olması gerekiyor.

Dünyanın Gözyaşları

Piyasaya sunulan enstrümantal albüm 'Dünyanın Gözyaşları - The Tears of The World'un müzik direktörlüğünü Akın Ok gerçekleştirmiş. Bestelerin hepsinde

Hasan Cihat Öter'in imzası var. Dünyanın acılarına duyarlılıkla yaklaşılan, 11 enstrümantal ve 1 sözlü eserden oluşan albümde, caz, new age, blues, rock ve flamenko tınılarından, buzuki gibi enstrümanların seslerinden yararlanılarak dünya müziğinin harmanı oluşturulmuş.

'Dünya barışına ağıtlar' mesajıyla 'Dünyanın Gözyaşları' çalışması, binlerce notaya dokunarak yüreğindeki vefasıyla insanlığın önünde eğiliyor.

11 adet enstrümantal ve 1 adet sözlü eserden oluşan albüme, yorumuyla kendi içinde "Caz, new age, blues, rock, progresif caz, flamenko, buzuki tadıyla, Akdeniz klasik gitar, perdesiz gitarın can damarı (ebow)" eşliğiyle dünya müziğinin seslerine birer birer dokunan müzikal bir zenginlik damıtılmış.

EDİTÖRÜN AJANDASI

1 Şubat 1895- Lumieres kardeşler, sinemayı icat ettiler.

1 Şubat 1979- Milliyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Abdi İpekçi öldürüldü. Kontr-gerilla tetikçilerinin işlediği cinayetlerden birisi olan İpekçi olayı, toplumda büyük bir yankı uyandırdı.

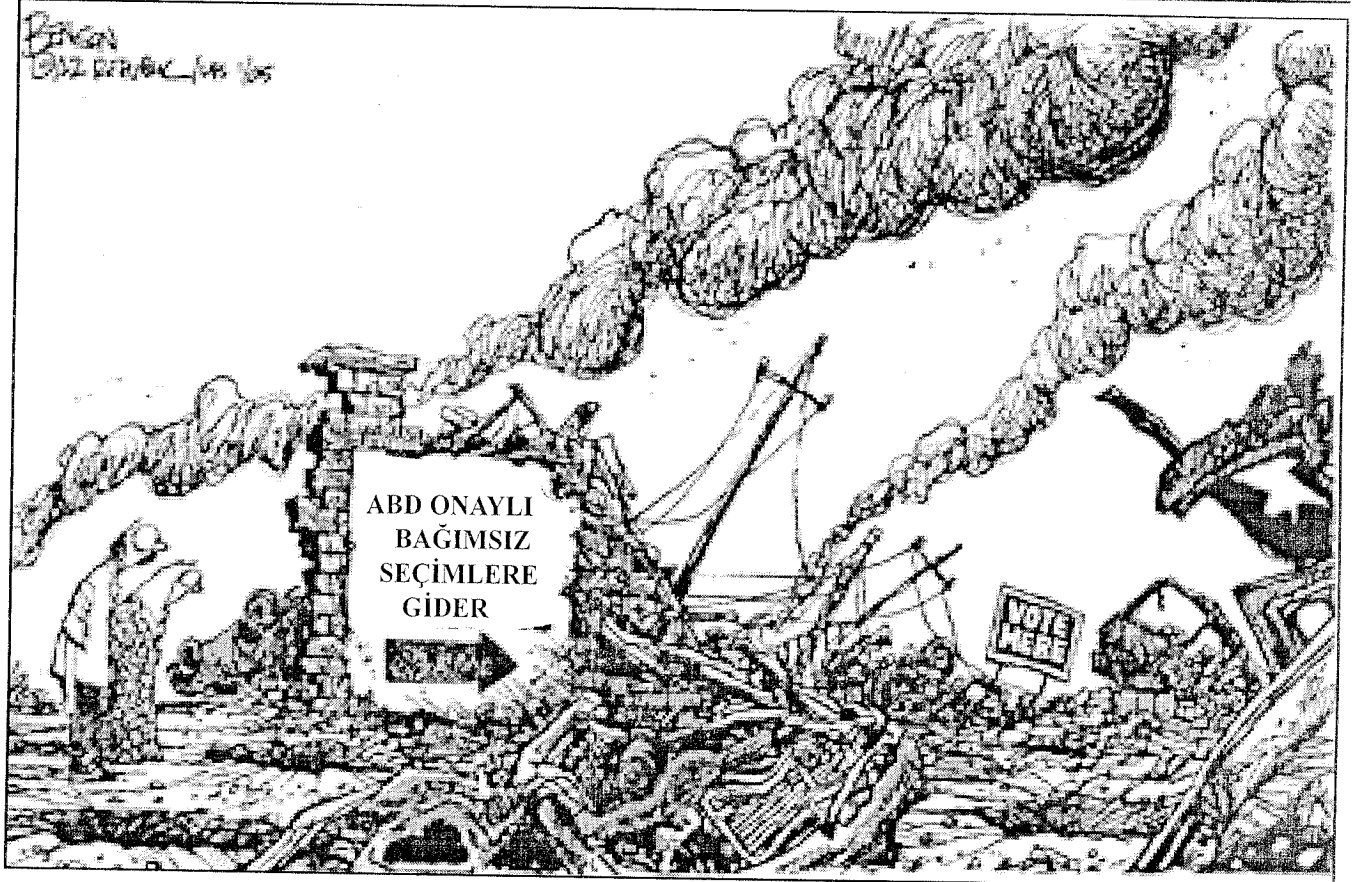
9 Şubat 1881- Sadece Rus edebiyatının değil dünya edebiyatının en büyük romancılarından sayılan Dostoyevski Rusya da öldü.

10 Şubat 1898- Alman şair, oyun yazarı ve tiyatro kuramcısı Bertolt Brecht, "Karaormanlar da" Augsburg kentinde doğdu.

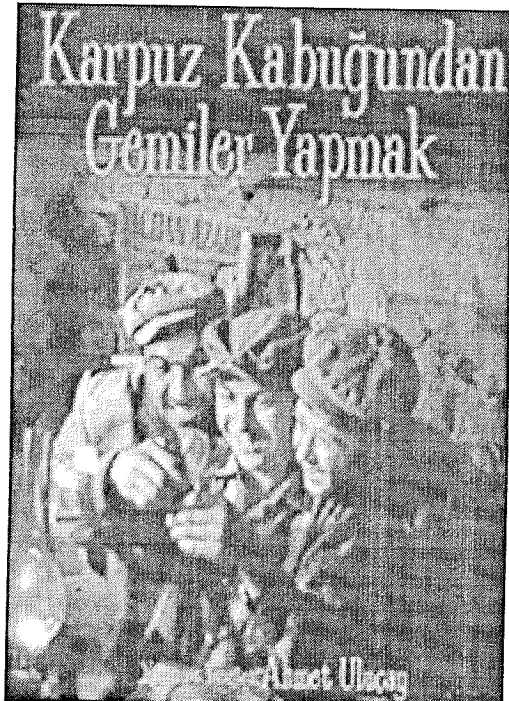
10 Şubat 1987- Yazar Aziz Nesin, Cumhurbaşkanı Kenan Evren aleyhine açtığı tazminat davası mahkemece reddedildi. Ret gerekçesi olarak, cumhurbaşkanlarının "vatan hainliği" dışındaki suçlardan yargılanamayacağı gösterildi.

11 Şubat 1948- Bütün sinema tarihinin en iyi filmi olan "Potemkin Zırhlısı"nın yaratıcısı ve sinema sanatıyla yazıt olan Sergey Eisenstein öldü.

12 Şubat 1809- Darwin'in doğması. "Türlerin Kökeni" adlı dünyaca ünlü eserini 1859 da yayınlayan Darwin, sağlam ve bilimsel kanıtlara dayanan teorisi ile bütünlüklü ve kendinden sonrakilerin önünü açıcı bir evrim teorisi kurmuş oldu.

"Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak"

Sinema Yazarlarının "SİYAD" 2004 yılı değerlendirmesinden Ahmet Uluçay,

"Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak" filmiyle ödülleri topladı. "En İyi Film", "En İyi Yönetmen", Mahmut Tali Öngören "En İyi Senaryo" ve "Umut Veren Genç Oyuncu-Boncuk Yılmaz" dallarındaki ödülleri topladı.

SIYAD 2004 yılı Ödüllerinin 2. bol ödüllü filmiye Uğur Yücel'in yönettiği "Yazı Tura" oldu. Olgun Şimşek'e "En İyi Erkek Oyuncu" ve Erkan Can'a "En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu" ve Erkan Oğur'a "En İyi Müzik" dallarında ödül kazandıran Uğur Yücel'in yönettiği "Yazı Tura"yı Ezey Akay'ın yönettiği "Neredesin Firuze?" filmi izledi.

"Neredesin Firuze?"yle Demet Akbağ, Cahide Sonku "En İyi Kadın Oyuncu" ödülünü kazanırken, Hayk Kirakosyan'da "En İyi Görüntü" dalında ödül aldı. Çağan Irmak'ın yönettiği "Mustafa Hakkında Herşey" filmiyle Şerif Sezer "En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu" seçildi.

Türk sinemasına 48 yılını veren Halit Refiğ, Hülya Koçyiğit, karakter oyuncusu Münir Özkül ve görüntü yönetmeni Gani Turanlı'ya "Onur" ödülleri verildiği gecede, Antrakt/Sinema Gazetesi'nin seçtiği "Yılın Filmi"yse Fatih Akın'ın "Duvara Karşı" filmi oldu. Sinemaya yıllarca eleştirmen olarak emek veren Tuncan Okan adına konulan ödülse, Sungu Çapan'a verildi.

GÖRÜŞ

Ali Yalçınay

Gece Kulüpleri ve Kumarhaneler Derhal Kapatılmalıdır

Bir gece kulübü ve kumarhane cenneti oldu gidiyor güzel memleketimiz. İnsanlar yoksullaşıyor, sömürülmeye devam ediyor ve ülkemizdeki zulüm devam ediyor. Halkımız çıkıp barış türküleri ile tekrardan sokağa dökülmeyi beklerken bazıları da hala daha burjuva planlar çerçevesinde çözüm yolları arıyor.

Bir de olayın öbür yüzü var. Bu kan emici düzenin senelerdir verdiği ve çektiği türlü türlü eziyetler var. Bunları mafyalar, para babaları ve haksız yere halkımıza zulümler yapanlar iletliyor. Örneğin ülkemizde açılan gece kulüplerine ve kumarhanelere bir bakalım. Bu batakhaneler senelerdir halkımızın kanını emen mafyaların emrinde çalışıyor ve her gün bir yeni batakhane daha açılıyor...

İnsan etinin satıldığı bu gece kulüplerinde, fakirin fukaranın rızkı ile oynanan bu kumarhanelerde gün geçmiyor ki bir insanlık ayıbı daha

işlenmesin, bir kötülük daha edilmesin...

Mafya babalarının para kaynağı bu batakhaneler, sadece orada çalışan insanlara değil halka da çok büyük zarar veriyor. Örneğin bazı rakamları inceleyelim. Bugüne kadar KKTC üzerinde 20 tanesi aktif çalışan tam 23 tane kumarhane açılmış. Bazıları bunlardan gurur ile bahsediyor! "Kumarhanelerden 3.5 Milyon Dolar gelir ettik" diyor bu efendiler!!! Hatta bunu bir gurur olarak göstermekle de kalmıyor bunun reklamını yapıyorlar...

Yahu bu nasıl bir gelirdir? Fakirin, yoksulun, işçinin emekçinin ensesinden gelen para mı hayırlı bir iş yoksa, soyup soğana çevirdiğiniz halkımızın ensesinden gelen para ile mi kalkındıracaksınız bu memleketi?

Gece kulübü ismindeki batakhaneler desek onlar ayrı mesele. Ülkelerindeki burjuvalar tarafından kanları emilen birçok genç kız buradaki burjuvaların esiri ediliyor, köle gibi satılıyor, para

babalarına zorla oyuncak ettiriliyor. 21. yüzyılın emperyalist dünyasının insan hakları işte böyle birşey!

Rakamlara da bir göz atalım. 2004 yılı içerisinde ülkemizde tam 234 kişinin toplumu tehdit eden cinsel bulaşıcı hastalığa yakalandığı teşhis edilmiş. Peki nasıl oldu bu? Hani KKTC ismindeki bu ülkede toplum sağlığını tehdit eden herhangi bir hastalık vakası yoktu ve olamazdı? Hani o insan haklarından bahseden 'devlet adamları'nın ve yetkililerin o söylemleri?

Hem yoksul ülkelerin yoksul ailelerin evlatlarını ailelerinden kopartıp alıyorlar, kirletip köle gibi satıyorlar hem de dönüp halka yalan üzerine yalan söylüyorlar...

Gece kulüpleri ve kumarhaneler derhal kapatılmalıdır. Hem kuzeyde hem güneyde bir tane bile açık batakhane bırakılmamalıdır. İnsan haklarını, onuru ve sağlığını tehdit eden, sömüren bu tür yerler yarın-

larımız için zarar getirir. Aynen bugüne kadar halkımıza zarar verdiği gibi ve para babalarını beslediği gibi...

Ha bunları kim mi yapacak? Bunları belki bugün başa geçen adamlar yapmaz, dün de yapmadılar belki yarın da yapamayacaklar. Yapmak belki işlerine gelmeyecek ama nereye kadar sürecek bu adaletsiz rejim ve bozgunculuk?

Bundan kurtulmanın tek yolu burjuvaları ve mafya babalarını saf dışı bırakmak ve bunlara karşı halkın iktidarını kurmaktır. Ülkemiz emperyalist güçler tarafından sömürüldüğü sürece, ülkemizi bu belalardan kurtarmadıkça, emperyalizme ve adadaki ortaklarına karşı ortak bir cephe kurmadığımız sürece bu kokuşmuş mentalite devam edecektir. Umarım bu önümüzdeki seçimlerde gelecek olan hükümet halkın çıkarları için uğraşır ve elle tutulur gözle görülür, halkın çıkarlarını gözeten icraatlar yapar. Ne kadar da umudum olmasa da...

Okuyucu Mektubu

Arda Yağmur

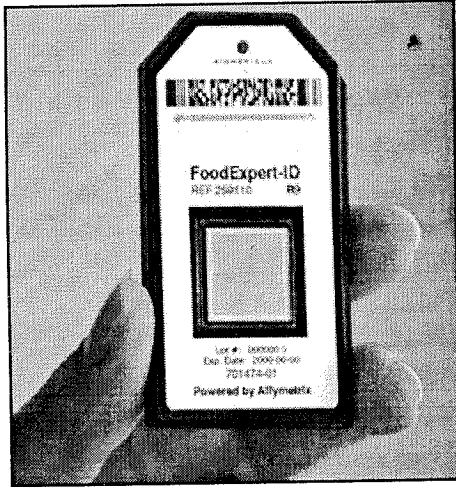
BİLİMSEL / TEKNOLOJİK GELİŞMELER KİME HİZMET EDİYOR?

Bilim ve Teknik dergisinin bir haberine göre Besin Çipi halklara bir müjde olarak veriliyor. Haber Şöyle;

"Danayla Kediyi Birbirinden Ayırıyor.

Geçtiğimiz Nisan ayında, Fransa'daki bioMérieux adlı bir şirket, şüpheli et ürünlerinin içeriğini belirlemeye yarayan yeni bir gen testini piyasaya sürdü. Test sağlıklı canlılara ait DNA örnekleriyle, herhangi bir et

ürününün DNA'sı karşılaştırılarak kullanılıyor. "FoodExpert - ID" adlı ürün, insanların besin olarak tükettiği 33 farklı omurgalı canlıya ait (bunların arasında devekuşu ve kedi gibi canlılar da var) 88.000 DNA

örneği bulunuyor. Gen çipi, üreticilere, ürünlerinin kalitelerini belgelemek için bir tür onay olarak kullanılacak. Değerlendirmeden geçen ürünler, içeriğindeki canlı türlerinin listesi bulunan bir kimlik kartı verilecek. Ürünün içinde "bilinmeyen türler" varsa, kimlik kartına onlar da yazılacak. Yeni gen testiyle, örneğin, dana sucuğu diye aldığımız ürünün içinde gerçekten dana eti bulunup bulunmadığı ortaya çıkarılabilecek. Bu yeni teknoloji, hayvan yemlerinde omurgalı canlılara ait parçaların bulunup bulunmadığını da belirleyecek."

Bu haberden ne anlamamız gerekiyor? Ya burjuvazinin teknolojiye

gelmiş olduğu erişmişliğin hayranlık duyulması yüceliğini alkışlamalı, ya da yazıda geçen bazı sözleri düşünerek okuyup çıkan sonucu unutmaya çalışmalı.

"Danayla Kediyi Birbirinden Ayırıyor." Yani bizlere neler yedirdiklerini düşünebiliyor musunuz? Üstelik birbirlerine de güvenmedikleri için bu çipin bulunabilmesi için ayrılan maddi gücü tahmin edebiliyor musunuz?

"Hamburgerlerinizin içindeki dananın neyle beslenmiş olduğunu merak ediyor musunuz?" Kapitalizmin kâr çarklarına yönelik üretim sadece halk sağlığını değil doğanın dengesini de bozuyor. Bundan bir süre önce dana yemlerine hayvansal atıkların katılması nedeniyle ortaya çıkan Deli Dana hastalığının mucidi her halde bir maden iççisi değildi.

Kâr, kâr, daha fazla kâr, daha az masrafla daha çok kâr. İşte danaların neyle beslendikleri bu nedenden ötürü önemli. Eh kör nereden bilir. Ürün alırken bu çipin danışmalığı önemli olacak. Sattıkları ürünler nasılsa ucuzca büyük hamburger ihracatçıları tarafından bir yerlerde, bu çipin adının dahi bilinmediği yerlere büyük reklamlarla yedirilecektir.

"33 farklı omurgalı canlıya ait (bunların arasında devekuşu ve kedi gibi

canlılar da var) 88.000 DNA örneği bulunuyor." Ve / Veya "Ürünün içinde "bilinmeyen türler" varsa," gibi sözler işlenen suçların en büyük itirafı değil midir? E hadi yüce adalet kendi kendini yargılasana...

Bilim / Teknoloji ve Kapitalizm (1)

Öncelikle kapitalizmin burjuvazinin düzeni olduğunu, kapitalist düzenin para üzerine kurulu bir düzen olduğunu ve bu düzenin tek hakiminin para olduğunu düşünerek hareket etmeliyiz. Bunun yanı sıra burjuvazinin bilim / teknoloji için ayırdığı o korkunç miktardaki paraları da hesaba katarsak, ilk akla gelen burjuvazinin her yeni buluşu para kazanmak için kullandığı ve de kullanmaya devam edeceğidir.

Teknoloji / Bilim alanındaki tüm yenilikler halka müjde gibi verilirken aslında tamamen egemen güçlerin hizmetinde olup büyük kârlar sağlamak amacıyla hizmet etmektedir.

Bilim adamı her ne kadar dürüst amaçlar için çalışsa da üretimi paranın hizmetindedir ve bundan dolayı da bilim de paranın hizmetindedir. Bunun için yapılan

her buluş kimin elinde ise rakibine karşı bir üstünlük sağlamak aracına dönüşür.

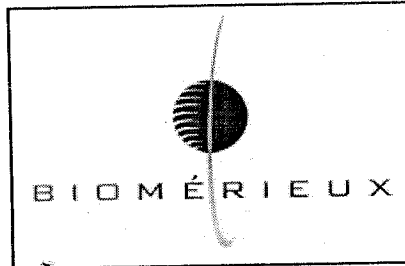
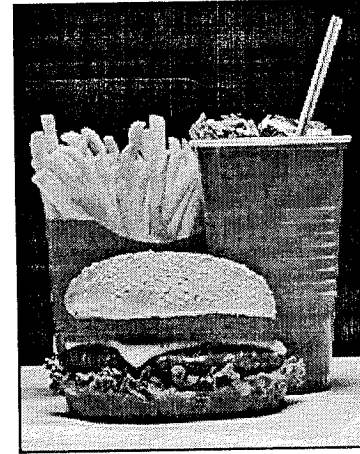
Her yeni buluş her yeni keşifle

hangisinin iyi hangisinin kötü, hangisinin sağlıklı hangisinin zararlı olduğunu ayırt edebilmelerine rağmen iyi olanı kendileri kullanacak ve de kendi halklarına satacaklar, kötü olanı ise ucuz olduğu için üretmeye devam edecekler ve geri bırakılmış dünya ülkelerine ihraç edeceklerdir. Bu yolla kendi halklarına karşı iyi gözükecekler, halklarına iyi olanı verip, kendi haklarını da memnun etmiş olacaklar. Bunun yanında ucuz üretim de devam edecek ve o mallarda geri bırakılmış dünya ülkelerine gide-

cektir. Geri bırakılmış dünya ülkelerini seçmelerinin nedeni ise oradaki kokuşmuş, bozuk ve tekellere göbekten bağlı düzen, kötü siyasi durum, bilim / teknoloji alanındaki geri kalmışlık, ekonomik çöküntü ve bunalımdır. Bir yandan da unutulmamalıdır ki, burjuvazinin dış pazarları ve sömürgeleri kapatılırsa, yine ucuz mal üretil-

eye devam edilecektir ve bu kez ucuz üretim burjuvalar tarafından kendi halklarına sunulacaktır. Kısaca burjuvazi her ne kadar da milliyetçi propaganda yapıyor olsa da tek amacı para kazanmaktır. Kendi sınıfları dışındaki insanları hiçbir şekilde ayırmadan gözlerini kırpmadan para uğrunda yok etmeye hazırdırlar.

Sonuç olarak, burjuvazi para söz konusu olduğunda ne doğayı, ne hayvanları ne de insanları, kendi çıkarları için dolaylı veya direk olarak tüm canlıları, yok edebilecek acımasız ve barbar bir sınıftır. İnsan sevgisinden yoksundur.

KAVGAMIZ

ykavgamiz@yahoo.com

Yusuf ALKİM

Seçimler ve Komünistlerin Tavrı -II-

Geçen sayıdaki yazımı şu şekilde bitirmiştik:

"Burjuva rejimin her türlü anti-demokratik ve insanlık dışıdır.

Önemli olan; bunun yığınlara kavratılması ve burjuvaziye karşı örgütlenmesidir.

Bu bağlamda KSP, işgal altındaki 20 Şubat seçimlerini de bir araç olarak görmektedir,

Bu seçimlerde hem burjuvazi hem de burjuvazinin iş birlikçileri yığınlara teşhir edilmelidir."

Kuzey Kıbrıs'ta maalesef burjuva rejim yanlısı olup burjuva demokrasisi propagandacılığı yapan ve üstüne üstük bu burjuva yardakçılığı işini "sol" maskesi takarak yapan, bir sürü siyaset vardır.

Peki nasıl yapıyorlar bunu?

Bu işte ustalasmış olan bu şahsı muhteremler, kendilerine "sol" hatta "sosyalist" adı takarak, söyledikleri palavralarla halkı kandırmaya, gerçekle ilgisi olmayan masallarla uyutmaya çalışıyorlar.

Ne diyor bu büyük "sosyalistler"?

Dünyada, hele hele ülkemizde, bir zamanlar Marks'ın bahsettiği gibi bir işçi sınıfı yoktur!

Kapitalizm eskisi gibi vahşi, insalık

dışı değildir!

.Emeğin sömürsü azalmıştır!

Küreselleşen dünyamız artık daha bir demokratik ve hukuka saygılıdır!

Vs. vs. ...

Yani uzun lafın kisası, bu beyler bizlere, kapitalizmin insancillaştığını ve artık insanca yaşanabilir bir şekle büründüğünü anlatıyorlar!

Hatta anlatmakla kalmayıp, bizden buna inanmamızı bekliyorlar!

Bu palavralara ancak henüz bilinçlenmemiş kişiler kanar.

Ekonomi politikası bilen birisi, kapitalizmin artı-değer olmadan, yani işçilerin sırtından, alınterinden sermaye sahiplerinin kazandığı kârlar olmadan kapitalizmin var olamayacağını çok iyi bilir.

Diyalektik materyalizmi bilen birisi, insanlık tarihinin sınıflar savaşımı tarihi olduğunu, kapitalist sistemdeki sınıflar arası savaşımın, işçi sınıfı ile sermaye sahibi burjuva sınıfı arasında olduğunu ve dönemselsel olarak sınıflar arası bu savaşımın şiddeti azalsa da son bulmasının ancak mevcut kapitalist düzenin yok olması ile mümkün olabileceğini çok iyi bilir.

Bu sınıflardan burjuva sınıfı işçi sınıfı olmadan yaşayamaz, işçi sınıfı ise iktidarı ele alıp kapitalist sistemi

yıkmadan ve yerine sömürsüz ve sınıfsız bir düzen, yani komünist bir sistem kurmadan, insanlık tarihindeki sınıflar savaşımını son bulamaz.

Yani bu beylerin bahsettiği gibi işçi sınıfının yok olması ancak, kapitalizmin yok olmasıyla, komünist sistemin yaşama geçmesiyle mümkün olabilir.

Peki bu beylerin imrenerek ve acizleşerek yüceltikleri Avrupa Birliği içindeki ülkelerde işçi sınıfı ne durumdadır?

Bu kapitalist ülkeler geçtiğimiz 40-50 senelik süreçte, ülkelerinde gelişen işçi sınıfı hareketlerini parçalayabilmek ve tehdit olmaktan çıkarmak için kendi işçilerine bir takım sosyal haklar verdiler.

Bunu kendi "demokrat" ve "sosyal adaletçi" niteliklerinden dolayı değil, mecburiyetten yaptılar.

Yani tüm bir pastayı yitirmektense, pastanın kırıntılarını işçi sınıfına vermeye razı oldular.

Ama bunu yaparken, kendilerine sömürecek, kanını emecek başka yerler buldular. Örneğin Asya'daki geri bırakılmış ülkelerin eğitimsiz ve örgütsüz işçilerini günde bir dolara çalıştırarak.

Bugün ise bizim burjuva-yardakçısı

"sosyalistlerimiz" tarafından göklere çıkarılan Avrupa Birliği ülkelerinin işçi sınıflarının durumu her geçen gün kötüye gitmektedir, daha da kötüye gidecektir!

Bu bizim işçi sınıfının koşullarını kötüleştirmek istememizden dolayı böyle olmamaktadır!

Bunun nedeni burjuvazinin işçi sınıfını her geçen gün daha da çok sömürmeden hayatta kalmasının mümkün olmayışıdır.

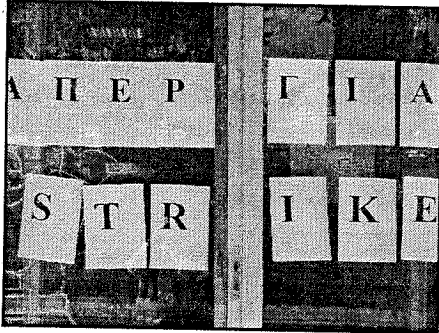
Dönemsel olarak "iyiye gidişler" olmaz mı?

"İyiye gidiş" dönemlerinde dahi gerek teknolojinin gelişmesiyle gerekse üretimin modernleşmesiyle emeğin üretkenliği kat kat artar. Bu artış oranına karşın burjuvazi az bir ücret artışıyla eskiden yaptığı kârdan daha fazla kar elde eder. Azami kâr artar. Bu aşırı sömürü üzerinde burjuvazinin gücü yükselmektedir. Ancak bu güç sınıflar arasındaki çelişkileri ortadan kaldırmaz.

Ve günün sonunda bu sınıflar arası çelişkilerin artması ve savaşımın keskinleşmesi kaçınılmazdır.

Çünkü insanlığın evrimsel gelişimi bunu gerektirmektedir.

Güney'de İşçiler Satıldı

10 Ocak tarihinde hükümetin toplu sözleşme için teklifini reddeden Güney'deki işçiler bir günlük uyarı grevine gitmişlerdi. Yarı devlet kurumu olan Elektrik

Kurumu, Telekomünikasyon Kurumu, Su Dairesi ve Devlet Yayın Kurumlarında çalışan işçiler 2004 yılının başından beridir devletle maaş konusunda yaptığı müzakerelerden sonuç almadıkları için bir günlük uyarı grevine gitmişlerdi. Sol PEO ve sağ SEK sendikaları ile bazı yarı kamu sendikalarının ortaklaşa yaptıkları bu grev sayesinde Güney'de hayat durmuştu. Konu ile ilgili açıklama yapan sendika temsilcileri hükümetin 2004 ve 2005 yılı için ücretleri dondurmak istediğini ve 2006 yılı için ise %2'lik bir artış önererek bunun işçilere hakaret olduğunu açıklayarak greve gitmişlerdi.

Bir günlük uyarı greviden sonra medya ekranlarına çıkan AKEL Genel Sekreteri Hristofyas da işçilerin haklı olduğunu açıklamıştı.

Daha sonra 14 Ocak tarihinde yapılan açıklamaya göre sendikalarla hükümetin toplu sözleşme konusunda anlaşmaları haberi duyuldu. Yapılan açıklamaya göre bu toplu sözleşme dört yılı kapsayacak. İlk üç yılı işçilerin reddettiği hükümet önerilerini içeriyor. Diğer bir deyimle işçiler 2004 ve 2005 yılları için ücret artışı yapılmayacak. Ancak 2006 başında %2 bir artış, 2007 için ise %1'lik bir artış verilecek. Sendika yöneticileri işveren ile varılan bu anlaşmayı çok iyi bir anlaşma olarak işçilere satmaya çalışıyorlar. Grevin esas amacı elde edilemezken hükümet kurumları bazı tali konularda taviz vererek sendika liderliklerinin işçileri kazıklamasına yardımcı oldular. Bu tali tavizler sözleşmeli ve geçici çalışan işçilerin de bu toplu iş sözleşmesi kapsamına alınacağıdır. Oysa enflasyon oranının 2007 yılında ne kadar olacağını şimdiden kestirmek ve %1 artışın sendikalar tarafından kabul edilmesini onaylamak açıktan açığa işçilere ihanettir.

ABD'nin hedefindeki ülkeler

ABD Dışişleri Bakanlığına atanan Condoleezza Rice, Senato'da yaptığı konuşmada 6 ülkeyi hedef gösterdi. Rice'in geçtiğimiz haftalarda Senato Dış İlişkiler Komitesi'ndeki yaptığı konuşma, ABD Başkanı Bush'un 11 Eylül saldırılarından sonra İran, Kuzey Kore ve Irak'ı "şeytan eksenini" ilan etmesine benzetildi.

Bakanlığı döneminde izleyeceği dış politikayı anlatan ve soruları cevaplandıran Rice, 6 ülkenin "ABD'nin özel dikkatini gerektiren zulüm merkezleri" olduğunu söyleyerek bu ülkeleri Küba, Beyaz Rusya, Zimbabve, Burma (Birmanya), Kuzey Kore ve İran olarak sıraladı. Böylece, Bush'un "şeytan eksenini"ne dört yeni katılım olurken, işgal altındaki Irak listeden çıktı.

Rice, bu ülkelerin "Amerikan güvenliğine tehdit oluşturduğunu" ima ederek, amaçlarının "özgürlük ve demokrasiyi dünyaya yaymak olacağını" söyledi.

Amerikalı bakanın hedef gösterdiği ülkelerden Beyaz Rusya, Moskova'ya yakınlığıyla tanınan Aleksandr Lukaşenko rejimi tarafından yönetiliyor. 1994'ten bu yana

iktidarda olan Lukaşenko, IMF ve Dünya Bankası reçetelerinin uygulanmasına da izin vermiyor.

Küba ise, onyıllardır ABD'nin tehdidi altında. Fidel Castro liderliğindeki bu küçük ülke, geçtiğimiz aylarda Amerikan saldırı tehditlerine karşı bütün halkın katıldığı dev bir askeri tatbikat gerçekleştirdi.

Zimbabve'deki Robert Mugabe hükümeti de, eski İngiliz kolonicilerinin elindeki topraklara el koyarak özellikle yerlilere toprak dağıtmasından dolayı İngiltere'nin ve Bush yönetiminin tepkisini çekiyor.

40 yıldır askeri cunta tarafından yönetilen Burma'da ise durum daha farklı. Cuntacılar, uzun yıllar boyunca ABD'den destek aldılar. Ancak İngiltere'nin arka çıktığı muhalif lider Aung San Suu Kyi'nin ABD'ye yaklaşmasına paralel olarak, bu destek azaldı. ABD halen Burma'ya siyasi ve

ekonomik ambargo uyguluyor.

Kuzey Kore ve İran, zaten son üç yıldır ABD tarafından hedef gösterilmekteydiler.

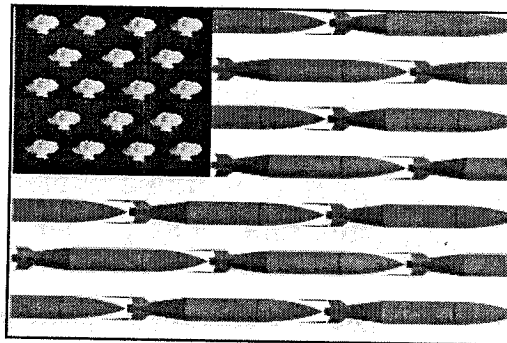
Yeni bakanın, Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'i de sert bir dille suçlaması dikkat çekti. Rice, Kremlin'in "artan şekilde otoriter" olduğu bir dönemden geçtiğini ve Rusya'da 'demokrasinin korunmasının ABD-Rus ilişkileri açısından hayati derecede önemli olduğunu' ifade etti.

Özellikle Demokrat Partili senatörlerden gelen sıkıştırıcı sorulara karşılık Rice, Irak konusunda Bush'un, "iyi askeri tavsiyeler" aldığını, ancak "öngörülemez bazı olayların" Irak'taki görevi beklenenden daha zor hale getirdiğini belirtti. Ayrıca, Saddam Hüseyin'i devirmenin, kitle imha silahları

bulunmaması da, yapılacak en doğru şey olduğunu savundu.

Rice'dan sonra ikinci dört yıllık başkanlık görevini devralmak için törende konuşan patron Bush aynı çerçevede "zorba rejimlerin yıkılmasından ve demokrasinin yaygınlaşması"ndan söz etti. Bush'a göre Amerikan siyasetine kim

uyarsa "domokrat" oluyor kim ki Amerikan ve İngiliz emperyalist ittifakının çıkarlarına karşı hareket ederse "zulüm" rejimi oluyor. Son yarım asırda insan haklarından söz edip de askeri darbeler ve katliamları örgütleyip teşvik eden ABD ve İngiliz emperyalistlerinin "demokrasi" anlayışlarının ne olduğu dünyada örnekleri ile doludur. Şili'de Pinochet rejimi, Arjantin'de Galtieri rejimi, Türkiye'de Kenan Evren rejimi, 1980'lerde Saddam rejimi, 1990'larda Afganistan Taleban rejimi, Suudi Arabistan rejimi Amerikan emperyalistlerine göre zulüm rejimleri değillerdi. Dolayısıyla dünyada demokrasi yaygınlaşacaksa emperyalizme karşı bir mücadele sayesinde yaygınlaşabilir. Bush'un ve Condoleezza Rice'in tumturaklı boş laflarına karnımız tok.

EMEK MÜCADELESİNİN YERİNİ KOLTUK MÜCADELESİ ALDI

Kıbrıs Sosyalist Partisi 20 Şubat seçimleri için çeşitli partilerden adaylıklarını açıklayan sendikacıların siyasetini dikkate alarak sendika üyesi emekçilere "Sendikadan üye olan adaylar, kendi iş dallarındaki çalışanların haklarını sonuna kadar savunacaklarını ve rejime karşı duracaklarını açıkça ilan etmeye" çağırıda bulundu. Basın bildirisinin metni aynen şöyle:

EMEK MÜCADELESİNİN YERİNİ KOLTUK MÜCADELESİ ALDI

Ülkemizde çalışanların işçi ve kamu görevlilerin yığınla sorunu yaşanırken

sendika liderlikleri koltuk aşkıyla sendikaları pasifize ettiler.

Asgari ücretle çalışan on binlerce emekçinin insanca yaşam mücadelesi verdiği ülkemizde, sendikacılığı kişisel rant aracı olarak gören sendika liderlikleri kendi kurtuluşlarının peşine düştüler. Düzen partilerinden aday olmak için sıraya dizildiler.

Yıllardır Aralık ayı ile birlikte hükümetle masaya oturan kamu sendikaları, kamu çalışanlarının ekonomik ve demokratik hakları için pazarlık yapmaktaydılar. Geçtiğimiz yıl bu görevlerini unutan sendika liderlikleri bu yıl da hükümetle masaya oturma yerine koltuğa oturma yarışına girdiler.

Gerek işçi sendikalarının, gerekse kamu sendikalarının liderlikleri, özellik-

le hükümet edenlerin listelerinden seçilme telaşına girdiler. Yaşanan bu koltuk aşkı ve kendilerine uzatılan "siyasi rüşveti" alarak çalışanların hak mücadelesine sırtlarını çevirdiler.

Yakın geçmişe kadar sendikalar sadece emek mücadelesi ile sınırlı kalmayıp ülkenin demokrasi ve özgürlük mücadelesine de olağanüstü katkılar koymuşlardı. Oysa bu günün iktidarlarının gündemden çıkardığı bu temel hedeflerden de vazgeçen sendika liderlikleri teslimiyetçiliği yaşamaktadırlar.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, sendikaların siyasette aktif rol almalarını, seçimlere aday vermelerini doğru bulmaktadır. Seçimlere aday veren sendikalar, kendi örgütlerinin önceliklerini de seçimlerde hayata geçirmek için çaba sarf etmeleri gerekir. Oysa yaşananlara bakıldığı zaman, görülen manzara sendikaların kişisel çıkarlar için basamak olarak kullanıldığıdır. Kişisel menfaat karşılığı sendikaları amacından saptıran anlayış, düzen partilerinin sendikaları ele geçirip pasifleştirme

anlayışdır.

Mevcut düzeni ve bu düzende her türlü sömürüyü benimsemiş siyasi partiler, geçmişin şanlı, mücadeleci sendikalarını mahvederek düzene borçlarını ödemektedirler.

Gerek öğretmen sendikalarının, gerek kamu görevlileri sendikalarının ve gerekse işçi sendikalarının tam bir ihanet anlayışı ile düzen partilerine peşkeş çekilmesi işçiler, emekçiler ve kamu çalışanları tarafından kabul edilmemelidir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, kişisel menfaatlerle sendikaları düzen partilerine yamalamak isteyen sendikacıların üyelerine ve halka karşı ikiyüzlü davranmakta olduklarını ilan eder.

Kıbrıs Sosyalist Partisi işçileri, emekçileri ve memurları sendikalarına sahip çıkmaya çağırır. Sendikadan üye olan adayları, kendi iş dallarındaki çalışanların haklarını sonuna kadar savunacaklarını ve rejime karşı duracaklarını açıkça ilan etmeye çağırmalıdır. Bunun aksi durumu işçi, emekçi ve memurların mücadelelerinin ayaklar altına alınmasına yol açacaktır. Kamuoyuna duyurulur.

"BU SEÇİMLERDE NE YAPACAĞIZ?"

Seçimler ARAÇ mı AMAÇ mı?

AMAÇ statükonun devamı mı?

AMAÇ bir avuç zenginin cebini daha fazla doldurmak mı?

AMAÇ koltuk kavgası mı?

YOKSA

Tüm bunların yerine seçimleri ARAÇ olarak kullanarak:

STATÜKOYU YIKMAK MI?

Toplumun alınteri ile yarattığı serveti bir kaç kişinin yararına mı yoksa tüm işçi emekçi, yoksul köylüler ve memurlar yararına paylaşmayı sağlamak mı?

Milletvekilliğini halka hizmet görevi haline getirmek mi?

Sendikalarda isim yapmış adayların sendika üyelerinin çıkarlarını sonuna kadar savunmalarını sağlamak mı?

Oyunuzu kullanırken adaylardan bu soruların cevabını isteyiniz!

Bunların takipçisi olunuz!

Oyunuzu ona göre kullanınız!

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ

KIBRIS'TA SOSYALİST GERÇEK ABONELİK FORMU

İsim:

Soyisim:

Adres:

Yaş:

Öğrenim Durumu:

Meslek:

Telefon Numarası:

ABONELİK SÜRESİ (Uygun olanı işaretleyiniz)

13 Sayı (9,000,000 TL. / 9 YTL.)

26 Sayı (17,000,000 TL. / 17 YTL.)

52 Sayı (30,000,000 TL. / 30 YTL.)

Tarih:

Abonenin İmzası:

Not: Abonelik formu doldurulduktan sonra, seçilen abonelik süresine bağlı olarak, abonelik ücreti Kıbrıs Türk Öğretmenler Bankası Kıvılcım LTD. (Güzelyurt) hesabı No: 09-3656 yatırılıp dekontla birlikte form (0392) 22 70 681 numaralı

telefonla faks çekilmelidir. Faksınız elimize ulaşır ulaşmaz yetkili bir kişi sizi arayıp bağlantı kuracak ve aboneliğiniz başlamış olacaktır. Tel: (0392) 22 70 680 Abone Sorumlusu: Yusuf Alkım (0533 863 66 60)

Kıbrıs'ta
SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 0392 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik/Lefkoşa Tel: 22 74 872

<http://www.st-cyprus.co.uk/main/home>

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

SOSYALİST GENÇLİK

Ocak 2005, Yıl:1 Sayı:20

KSP GB Yayın Organı

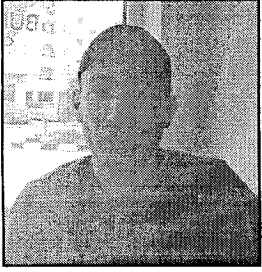
GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK

Gençlerle, Sosyalist Gençlik olarak, yaklaşan seçimler hakkında bir röportaj yaptık.

20 Şubat seçimlerinden ne bekliyorsunuz?

Bülent Vaiz: Vallahi, barışı getirecek bir parti bekliyorum. Sağlam, köklü bir hükümet istiyorum.

Sizce barış yanlısı partiler seçimlerden iktidar olarak çıksalar bile Kıbrıs Sorunu'nu çözebilirler mi?

Bülent Vaiz: Çözebileceğini düşünüyorum.

Kıbrıs Sorunu nasıl çözümlenebilir?

Bülent Vaiz: Bunu bir siyasi olarak şey yapamayız. Baştakileri biz o yüzden seçiyoruz yani. Barışı getirmeleri için. Politikacıları bekliyoruz. Onlara güveniyoruz. Bizim ülkemizi temsil eden tek Türkiye'dir. O da artık barış istiyor. Yani barış gelecek, kaçınılmaz bir şeydir artık. Yardımcı olacaksa olur yani. Samimidir bence Türkiye'nin barış istemesi.

Gençlik ve Seçimler

20 Şubat seçimlerinden ne bekliyorsunuz?

Kazım Doğramacı: Çok büyük farklılıklar beklemiyorum açıkçası. Çünkü ne liderlerimizde, ne de

yeni oluşumlarda farklılıklar oluşmadı. Yani yönetim değişse bile, hükümet değişse bile, var olan durumun değişeceğini düşünmüyorum. Böyle bir beklentim yok. Belki ufak tefek iyileştirmeler olabilir.

Sizce barış yanlısı partiler seçimlerden iktidar olarak çıksalar bile Kıbrıs Sorunu'nu çözebilirler mi?

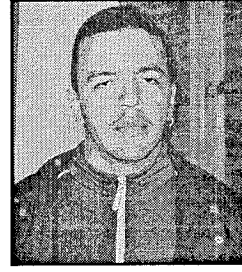
Kazım Doğramacı: Belki daha iyi aşamalara getirilebilir ama çözümün sadece Kuzey Kıbrıs'taki barış yanlısı partilerin elinde olmadığı çok büyük bir gerçektir. O yüzden çok büyük bir beklenti içinde olmamız gerekir bence.

Kıbrıs Sorunu nasıl çözümlenebilir?

Kazım Doğramacı: Bir kere herkesin buna gönülden inanacağı bir anlaşmayla olabilir. Gerek Türk tarafının, gerek Rum tarafının, gerekse dünyanın. Çünkü sadece ikimizin

anlaşmasıyla olabilecek bir şey olmadığını düşünüyorum ben. Yani, çok spesifik olabilir ama, dış güçlerin etkisi var. Dış güçlerin adamızdaki sorunun çözümüne müdahale etmelerini kesinlikle doğru bulmuyorum. Mücadele olmalıdır. Ama bir kere mücadeleye başlamamız için bizim birlik olmamız lazım. Önce bunu başarmalıyız. Onu başaramadığımız sürece, kendimiz de kabul ettiğimiz sürece, dış güçler ikinci bir aşamadır yani.

20 Şubat seçimlerinden ne bekliyorsunuz?

Okan Güryılmaz: 20 Şubat seçimlerinden, açıkça söylemek gerekirse fazla bir şey beklemiyorum.

Sizce barış yanlısı partiler seçimlerden iktidar olarak çıksalar bile Kıbrıs Sorunu'nu çözebilirler mi?

Okan Güryılmaz: Barış yanlısı partiler seçilip iktidar olsalar bile Kıbrıs Sorunu'nu çözemezler. Sorunu çözecek iradeden yoksundurlar. Çünkü bugün için, yıllardır dışardan birileri tarafından yönetiliyor. Bu birileri de bizden değil, dışardan birileri. Yani dışar-

dan yönetiliyor demek istiyorum. Dışardan yönetildiği için, dolayısıyla irade, o ülkenin içindeki partilerde olmaz.

Kıbrıs Sorunu nasıl çözümlenebilir?

Okan Güryılmaz: Kıbrıs Sorunu, iki halkın iradesini yansıtan, iki halkın taleplerini, isteklerini yansıtan bir planla çözülebilir. Bu planı da ancak iki halk hazırlayabilir. Dışardan hazırlanan planlarla Kıbrıs Sorunu çözülemez. Bunun böyle çözülemeyeceği de geçmişte kanıtlandı. Mesela AKP. Halkın üçte birinin katıldığı o mitingleri biliyorsunuz. O mitingde halk, kendi iradesini meydanlara taşımıştı. Oysa, iki tarafta da iktidarda bulunan, Kuzey'de CTP, Güney'de AKEL, bu iradeyi adeta ayaklar altına aldılar. Özellikle de CTP, AKP hükümetiyle işbirliği yaparak, Kıbrıs sorunundaki irademizi adeta AKP'ye teslim etti. Dolayısıyla, halkın o isteğini, iradesini dışarıya havale eden CTP de, artık Kıbrıs sorununu çözemeyecek noktaya geldi. Bundan sonra, eğer diğer barış yanlısı olduğunu söyleyen partiler samimiye, gerçekten ortak bir vatan yaratmak arzusundalarsa, süratle bir araya gelip güç birliği yapmalı ve yeniden halkı meydanlara taşımaları gerekir diye düşünüyorum.

KIVILCIM

YENİDEN PARTİ GENÇLİĞİNE DÜŞEN GÖREVLER ÜZERİNE

Yoldaşlar,

Gerek kuruluş döneminde, gerekse de kongremizden sonra belirttiğimiz "nitel üstünlüğümüzü nicel üstünlüğe çevirme" hareketimiz, kısmi başarılar elde etse de, gereken düzeye ulaşmadığından dolayı, seçimlere Partimiz alternatif devrimci siyaseti ile fiili olarak giremiyor.

Bunun en temel nedeni, iki yıllık genç bir parti oluşumuz ve hala daha örgütlenme konusunda sıkıntılar yaşamamızdır.

Partimiz seçimlere girememesine rağmen, bu hareketli dönemi parti binasına ya da piknik alanlarına kendisini hapsederek geçirmeyecektir.

Şu nokta önemlidir; seçimlere giriyor değil, giremiyoruz.

Yani, bugünkü şartları dikkate alarak seçimleri boykot etmek gibi bir tavrımız yoktur.

Seçimlerin boykotunun, halkın ikti-

darla parlamenter olmayan yollarla talip olduğu, ikili bir iktidarın yaşandığı, işçi sınıfı ve emekçi halkın önder partisinin politikası etrafında kenetlendiği ve iktidarı alma yeteneğine ve gücüne haiz olduğu durumlarda sözkonusu olabileceğini akıllardan çıkartmamak gerekir.

O yüzden, solcu lafazanlıklarla kaybedilecek vakit yoktur.

Partimiz, bu seçim döneminde halkımızı siyasetimiz çerçevesinde örgütlemek, bağlantıları kurmak, ilişkiler geliştirmek, Kıbrıs sorununu çözeceği iddiasında olan ancak her defasında kayaya toslayan emperyalist çözüm heveslisi partilerin teşhir ve tecridini gerçekleştirmek amacıyla hareket edecektir.

Önümüzde, kitlelerin yeniden politikleşeceği, hareketleneceği bir dönem vardır.

Bu tür dönemlerde önemli iki tür

hareket tarzı göze çarpar;

Birinci hareket tarzı, kitlelerin bu hareketliliğinden ve politikleşmesinden koltuk kapmaya çalışan, halkın kurtuluşuna hizmet etmeyecek politikaları kitlelere doğruymuş gibi gösteren, seçimleri amaç olarak gören hareket tarzıdır.

İkinci hareket biçimi ise; böylesi dönemlerde halka sorunlarının temelini emperyalizmle bağıntılı olduğunu, özellikle son 4 yıllık mücadele dolu sürecin TC ve büyük emperyalist güçlerin çıkarlarına hizmet edecek şekilde kullanıldığını, Annan Planı türünde çözümlerin Kıbrıs sorununu çözemeyeceği, çözümün halkın iradesini eline alması, ada çapında örgütlenmesi ve emperyalizme karşı mücadelesi ile mümkün olduğunu, seçimleri de sadece bir araç olarak gören hareket biçimidir.

Bu seçimlerdeki mücadele, bu iki

hareket biçimi arasında geçecektir.

Partimizin seçimlere katılmayışı, günün sonunda bu iki siyaset tarzının birbiriyle kapışmasının önünde engel değildir.

Bu seçimler, sağcısından "solcu"suna TC ile beraber Kıbrıs sorununu çözme temeli üzerinde şekillenen siyasetler ile devrimci siyaset arasında bir yarış olacaktır.

Bizler, bu dönemde ne kadar özverili, fedakar ve azimli çalışırsak, taktik faaliyetimizin zaferle sonuçlanmasının güç verdiği stratejimize, yani bağımsız, birleşik Kıbrıs'a ulaşmamıza bir o kadar daha fazla adım atmış olacağız.

Tüm yoldaşlar, partimizin bu dönemdeki faaliyetlerinde azami çabayı sarf etmelidirler.

Partimizin kitleleşmesine konan her tuğla, uzun vadede, partimizi yıkılmaz bir kale yapacaktır.

E-mail: kspgb@yahoo.com TEL: (0392) 2270680

Soru

Meclise girdikten sonra, hangi parti gençliğin acil sorunlarına çözüm bulabilir?

Polemik

Bu seçimler, burjuva sağ ile burjuva sol arasında geçecek. İkisi de Kıbrıs sorununu çözemeyecek.

Üniversite Günlüğü

Okullar tatile girdi. Peki tatilde dinlenmek yerine çalışan ve harçlığını çıkmaya çalışan kaç öğrenci var biliyor musunuz?

Sinir küpü - Sinir küpü - Sinir küpü

Yenidüzen gazetesi Halkın sesi gazetesinin Fazıl Küçük posteri dağıtma kampanyasını destekleyerek kendisi de Küçük'ün resmini dağıttı gazetesinin içinde. Denктаş'ın resmini ne zaman dağıtacaksin Yenidüzen?!

ABD'nin Irak'tan sonra İran'a da saldıracağı gündeme geldi. Bakınız Annancılar! Size barış umudu satan

ABD gene bir yerlere barış, demokrasi götürecekmiş! Yaşadınız vallahi. Haydi yarışalım; siz ABD'nin barışçılığını, biz de Lenin'in, Stalin'in Sovyetler'inin barışçılığını ortaya koyacağız. Var mısınız?

Talat, eski politikaların alternatifleri olamayacağını söylemiş. Ee? Siz eski politikalara alternatif diye "yenilerini" getirdiniz ama onlar da işe yaramadı. Ne olacak şimdi?

TC'nin yeni büyükelçisi tüm partileri ziyaret etti, bir KSP'yi ziyaret etmedi. Hiç sinirlenmedim. Buna sinirlenilir mi yahu? Asıl bizi de ziyarete gelirse bunda bir iş var demektir!!!

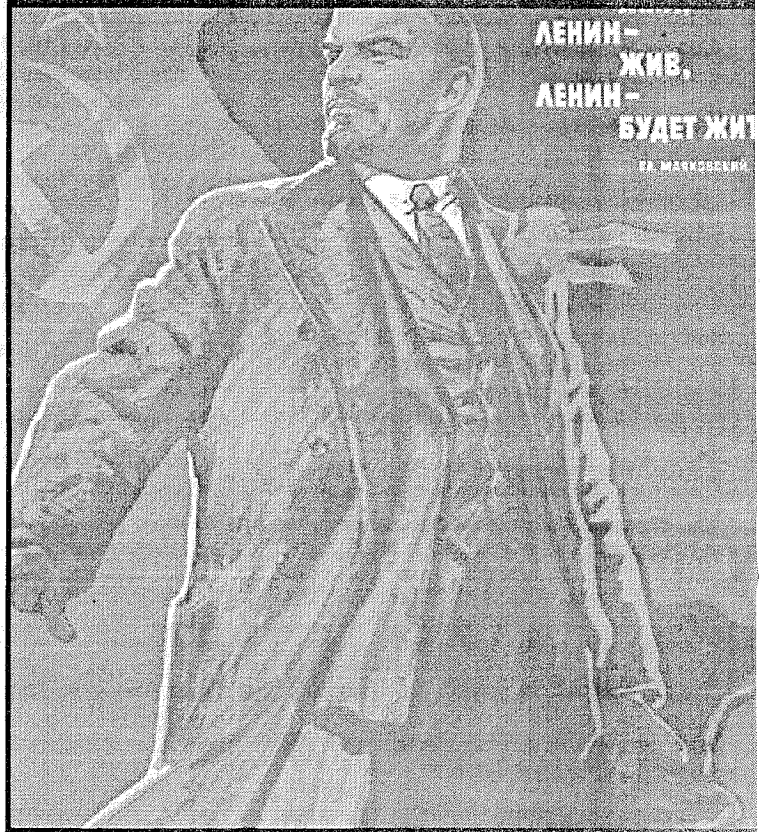
"Bizim için zamanını doldurmuş olan bir şeyin (parlamentonun) sınıf için zamanını doldurduğuna, yığınlar için zamanını doldurduğuna inanmamak gerekir"
LENİN

Türkiye İşçi Partisinin komünist zamanlarında bir tüzük toplantısında, herkesin komünizmi anlatmaya, "şöyle olsun, öyle olsun" demeye çalıştığı bir durumda kürsüye çıkıp:
"Türkiye'de komünist olmaya tüzük değil büzük gerekir"

Can Yücel

KSP Gençlik Birimi'nin Can Baba'ya yanıtı:
Ne tüzüktür ne büzük
Bu düzenin kanı bozuk
Kızıl bayrak çekeceğiz
Burjuvada
ne kolye kalacak
ne de yüzük

Sovyet Afişleri

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 22

TİCARET, KREDİ VE PARA DOLAŞIMI II

3. Kapitalist kredi, borç verilen sermayenin hareket biçimidir. Kredinin ana tipleri, ticari kredi ve banker kredisidir. Bankalar ellerinde toplumun para araçlarını yoğunlaştırırlar ve bunu para-sermaye olarak, işlev gören kapitalistlerin, sanayicilerin ve tüccarların hizmetine sunarlar. Kredinin gelişmesi, kapitalist çelişkilerin büyümesine yol açar. Sermaye mülkiyetinin üretimdeki sermaye yatırımından ayrılması, kapitalist mülkiyetin asalak karakterini açık bir şekilde ortaya koyar.

4. Anonim şirket, sermayesi getirdikleri sermayeye göre belirli sayıda hisse senedine sahip olan hissedarların katkılarında oluşan işletme biçimidir. Anonim şirketlerde,

büyük sermaye küçük ve orta kapitalistlerin kaynaklarını kendisine bağımlı kılar ve bunları kendi yararına kullanır. Anonim şirketler, sermayenin merkezleşmesini güçlendirir.

5. Kredinin gelişmesiyle, kredi-para ya da bankalar tarafından bono yerine çıkarılan banknotlar geniş bir yaygınlık kazanır. Kapitalist toplumun egemen sınıfları, kağıt para emisyonunu emekçilerin sömürülmesini güçlendirmek için kullanırlar. Enflasyon yardımıyla, devlet giderleri halk kitlelerinin sırtına yüklenir. Para reformları, kapitalist devletler tarafından emekçilerin sırtından yürütülür.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi, POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I.

KÜNYE: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Yayın Organıdır. Para ile Satılmaz.